Proletariusze wszystkich krajów, łączcie się! ★

GAZETA BIAŁOSTOCKA

Organ KW Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

ROK V. Nr 98 (1131) BIAŁYSTOK, wtorek 26 kwietnia 1955 r. Cena 20 gr

KONFERENCJA KRAJÓW AZJI I AFRYKI zakończyła obrady

PEKIN. — Agencja Nowych Chin donosi, że w dniu 24 kwietnia zakończyły się w Bandungu obrady konferencji krajów Azji i Afryki.

Konferencja uchwaliła jednomyślnie tekst komunikatu końcowego.

(Komunikat podajemy na str. 2).

Przed uchwaleniem komunikatu zabrał głos premier Rady Państwowej Chińskiej Republiki Ludowej, Czou En-lai, który oświadczył m. in.:

— Konferencja nasza dała pozytywne wyniki: przedstawiciele krajów Azji i Afryki osiągnęli porozumienie w kilku doniosłych kwestiach. Pozytywne wyniki konferencji przyczynią się w znacznym stopniu do wzmożenia oporu przeciwko kolonializmowi, do zapewnienia powszechnego pokoju.

Na wartach pierwszomajowych

WARSZTATY DROGOWE W STAROSIELCACH WYKONAŁY ZADANIA PLANU 6-LETNIEGO

Załogi ZBM w Białymstoku postanawiają budować taniej

Pięknym sukcesem produkcyjnym powitała uchwałę KC PZPR i Rady Ministrów w sprawie obniżki cen załoga przodujących w województwie Warsztatów Drogowych Kolei Państwowych im. Rewolucji 1905 roku w Starosielcach. Realizując zobowiązania podjęte dla uczczenia Święta 1 Maja, kolejarze starosielscy w dniu 23 bież. miesiąca wykonali zadania Planu 6-letniego.

Jak stwierdzają robotnicy warsztatów, podstawowymi czynnikami przedterminowego wykonania zadań Planu 6-letniego były: **szeroko rozwinięty ruch racjonalizatorski, realizacja podejmowanych zobowiązań i stałe doskonalenie kwalifikacji zawodowych.** Tak np. brygada Jana **Kowalczuka** z oddziału mostów, realizując zobowiązanie pierwszomajowe wykonała montaż jezdni mostu kratowego o długości 52 metrów.

Witając kolejną obniżkę cen, w celu szybkiego wcielenia w życie uchwał II Zjazdu partii, na wartach pierwszomajowych załoga starosielska da wiele dodatkowej produkcji. M. in. brygada Stanisława **Zdrodowskiego,** która już wykonała swój miesięczny plan, do końca kwietnia wykona dodatkowo 1.500 kg odlewów. O jeden dzień przed terminem, młodzieżowa brygada Juliusza **Abramowskiego** z oddziału mechanicznego, wykona 140 kompletów drążków do przeciwwag.

BUDUJEMY TANIEJ

Na wszystkich obiektach wznoszonych przez **Zjednoczenie Budownictwa Miejskiego,** robotnicy budowlani zaciągnęli już warty produkcyjne na cześć Święta 1 Maja. Treścią wszystkich zobowiązań załóg budowlanych ZBM jest potanienie budownictwa.

W toku pełnienia wart produkcyjnych załogi ZBM wygospodarują: 3,420 sztuk cegły, 1.200 kg stali, 10,5 m sześc. zaprawy, 4 m sześc. drewna i 13 kg gwoździ. (rk)

Przed 1 Maja

Zbliża się 1 Maja, święto klasy robotniczej całego świata. Rokrocznie masy pracujące wszystkich krajów manifestują solidarnie tego dnia swą wolę walki o wolne i lepsze życie.

W Polsce tegoroczną uroczystość pierwszomajową poprzedziła akcja zbierania podpisów pod Apelem Wiedeńskim. Święto 1 Maja zbiega się także z obchodem szczególnie doniosłej dla nas rocznicy, 10-lecia podpisania Układu o przyjaźni, pomocy i współpracy powojennej ze Związkiem Radzieckim.

Wspaniałą manifestację na rzecz obrony pokoju i zacieśnienia więzów przyjaźni między narodami polskim i radzieckimi pogłębimy jeszcze bardziej w tegorocznych przygotowaniach pierwszomajowych. Bardziej energicznie niż dotychczas będziemy organizować czynne poparcie wszystkich ludzi pracy dla polityki zagranicznej naszej partii i rządu, dla postanowień konferencji moskiewskiej, dla wzmocnienia potęgi i zwartości państw obozu socjalistycznego.

Święto 1 Maja obchodzić będziemy w warunkach realizacji ostatniego roku naszej Sześciolatki, kiedy to uchwały III Plenum KC naszej partii stwarzają ogromne możliwości do dalszego, bujnego rozwoju wszystkich twórczych sił narodu polskiego. Duże znaczenie mają wobec tego wysiłki organizacji partyjnych, rad zakładowych w rozwinięciu współzawodnictwa pracy i ruchu na rzecz zobowiązań pierwszomajowych.

Przygotowania do obchodu 1 Maja w naszym województwie trwają. We wszystkich miastach powiatowych powołane zostały komitety pierwszomajowe. Załogi zakładów pracy i chłopi pracujący podejmują zobowiązania. A jednak w samych przygotowaniach pierwszomajowych, jak również w realizacji zobowiązań, zaobserwować można pewne braki. Tak np. w Grajewie Komitet Obchodu 1 Maja został powołany do życia, lecz nie przejawia żadnej działalności, a towarzysze z KP partii od dnia jego powołania niewiele zrobili, by go zaktywizować.

W wielu powiatach mało aktywności przejawiają wyłonione przy komitetach pierwszomajowych sekcje. Dotychczas nie ustala się planu uroczystości pierwszomajowych w poszczególnych miejscowościach.

Sprawy realizacji zobowiązań, które wypłynęły ze słusznej inicjatywy mas, nie wolno w żadnym wypadku lekceważyć. Ludziom podejmującym zobowiązania trzeba wyjaśniać, że produkując więcej, lepiej, taniej, przyczyniają się do podnoszenia własnego dobrobytu. Partia i rząd prowadzą konsekwentnie politykę zmierzającą do podnoszenia stopy życiowej ludzi pracy, wyrazem czego jest obniżka cen. Zadaniem wszystkich ludzi w Polsce jest pracować tak, aby stwarzać warunki do dalszego wzrostu dobrobytu, przyspieszania rozwoju naszego kraju.

Nie wystarczy jednak wyjaśniać. Trzeba także na czas skontrolować, jak przebiega realizacja naszych zadań i odpowiednio reagować na błędy.

Czasu pozostało niewiele, a więc istniejące braki musimy usunąć jak najszybciej. Usprawnijmy więc w toku przygotowań pierwszomajowych pracę naszych organizacji partyjnych, aby lepiej wyjaśniały one ludziom istotę i znaczenie współzawodnictwa socjalistycznego. Pogłębiajmy zrozumienie konieczności dalszego uprzemysłowienia kraju i rozwoju przemysłu ciężkiego — podstawy wzrostu obronności i dobrobytu narodu. Doprowadźmy do zrealizowania każdego zobowiązania pierwszomajowego, wpływającego na dalszy wzrost wydajności pracy, wzrost oszczędności i obniżenie kosztów własnych. Przekonujmy ludzi pracy o tym, że sprawa obronności i dobrobytu naszego narodu zależy od nas samych, od naszej pracy dla dobra Ojczyzny.

Komitety, organizacje partyjne i ich aktyw, powinny pamiętać, że na nich właśnie spoczywa ta wielka odpowiedzialność za to, by Święto Pierwszomajowe było jeszcze jedną z wielu wspaniałych manifestacji narodu polskiego przeciwko wojnie, za pokojem, za dobrobytem wszystkich ludzi pracy.

Stąd też przygotowanie tych uroczystości musi być staranne. Trzeba już teraz ustalić, gdzie odbędą się manifestacje pierwszomajowe, a gdzie akademie i zebrania. Przygotować wieczornice, występy artystyczne i zabawy. Manifestacje nie mogą być przeciążone mnóstwem ciężkich dekoracji i zbyt sztywne. Cechować je winna atmosfera radości z naszych osiągnięć, pewności naszej siły, naszej przyszłości.

Gorące przyjęcie występu artystów radzieckich i polskich w Białymstoku

Wczoraj w Teatrze im. A. Węgierki odbył się gościnny występ artystów Państwowego Teatru Akademickiego w Moskwie: Iriny Tichomirnowej — taniec, Genadij Lediacha — taniec i Aleksieja Zubcewa — akompaniament. Wraz z nimi wystąpili soliści Polskiego Radia: wiolonczelistka — Halina Kowalska i skrzypek — Igor Iwanow.

W bogatym programie wykonano m. in. taniec ze znanego baletu „Jezioro Łabędzie", z baletu „Noc Walpurgii", fragmenty baletu „Kopciuszek" i „Don Kichot". Ponadto usłyszeliśmy utwory Czajkowskiego, Wieniawskiego, Moniuszki, Chopina i inne.

Występ artystów radzieckich i polskich spotkał się z gorącym przyjęciem publiczności. (n-i)

Szybko i dobrze zakończmy siewy

Trzeba zapewnić pomoc sąsiedzką wszystkim, którzy jej potrzebują

Trwające w dalszym ciągu niesprzyjające warunki atmosferyczne poważnie utrudniają prace siewne. Podczas, gdy w roku ubiegłym o tej porze siewy w naszym województwie były na ukończeniu, to obecnie znajdują się one dopiero w początkowej fazie. Dlatego chłopi indywidualni, członkowie spółdzielni produkcyjnych, traktorzyści POM i robotnicy rolni PGR powinni dołożyć jak najwięcej wysiłku i wykorzystać dosłownie każdą godzinę pogody na szybkie i na jak najwyższym poziomie agrotechnicznym przeprowadzenie siewów.

Do dnia wczorajszego siewy w naszym województwie zakończyło 28 spółdzielni produkcyjnych, a między innymi spółdzielnia w Korzenistem, w pow. kolneńskim oraz Cecele i Targowisk w pow. siemiatyckim.

*

O sprawnym przeprowadzeniu siewów w dużym stopniu decyduje właściwe ustalenie planu pomocy sąsiedzkiej i kontrola realizacji tej pomocy.

W naszym województwie planem pomocy sąsiedzkiej objętych zostało około 5 tys. gospodarstw nie posiadających koni oraz gospodarstw starców, wdów, sierot i rodzin żołnierzy odbywających służbę wojskową.

Czy wszystko jest w porządku pod względem zabezpieczenia pomocy sąsiedzkiej tym gospodarstwom? Niestety, nie. Nie wszystkie prezydia gromadzkich rad narodowych i agronomowie rejonowi zatroszczyli się o zapewnienie pomocy sąsiedzkiej tym, którzy jej potrzebują. Są też prezydia, które mimo, że ustaliły plany pomocy sąsiedzkiej nie czuwają nad kontrolą jej realizacji.

Na przykład w powiatach kolneńskim i monieckim jest szereg wsi, w których nie opracowano planów pomocy sąsiedzkiej. W rezultacie chłopi nie posiadający koni zdani są na wyzysk ze strony kułaków.

Najgorzej sprawa pomocy sąsiedzkiej przedstawia się w powiecie wysoko-mazowieckim, gdzie Prezydium PRN i Powiatowy Zarząd Rolnictwa nie zatroszczyły się i nie pomogły prezydiom gromadzkich rad narodowych ustalić planów pomocy sąsiedzkiej. Na terenie tego powiatu w żadnej wsi nie opracowano planów pomocy. O tym, że w powiecie wysoko-mazowieckim nie ma planów pomocy sąsiedzkiej, pisaliśmy przed kilku dniami. A jednak nic się tam dotychczas nie zmieniło.

Prezydia gromadzkich rad narodowych powinny jeszcze teraz, w trakcie kampanii siewów wiosennych zapewnić pomoc sąsiedzką wszystkim rolnikom, którzy jej potrzebują. (p)

Delegacja Rządu PRL powróciła z Moskwy

MOSKWA. — Dnia 25 bm w godzinach rannych opuściła stolicę Kraju Rad delegacja Rządu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, której przewodniczył członek Biura Politycznego KC Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, Prezes Rady Ministrów PRL — Józef Cyrankiewicz. Delegacja bawiła w ZSRR na zaproszenie rządu radzieckiego w związku z dziesiątą rocznicą podpisania Układu o przyjaźni, pomocy wzajemnej i współpracy powojennej między ZSRR a Polską.

Na lotnisku centralnym w Moskwie delegację Rządu PRL żegnali: m. in.: Przewodniczący Rady Ministrów ZSRR N. A. Bułganin, pierwszy zastępca przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR Ł. M. Kaganowicz, pierwszy zastępca przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR i minister Spraw Zagranicznych ZSRR W. M. Mołotow, oraz zastępcy przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR M. W Chruniczew i W. A. Małyszew.

Na lotnisku Prezes Rady Ministrów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, Józef Cyrankiewicz wygłosił przemówienie pożegnalne.

Przemówienie tow. J. Cyrankiewicza

Towarzyszu Przewodniczący Rady Ministrów!

Drodzy przyjaciele radzieccy!

Pragnę w imieniu delegacji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z głębi serca podziękować Wam za niezwykle serdeczne przyjęcie, jakiego doznaliśmy podczas naszego pobytu w stolicy Związku Radzieckiego — Moskwie, którą ludzie tylu narodów nazywają zaszczytnym mianem stolicy pokoju.

Dni naszego pobytu w gościnnej Moskwie, spotkania i serdeczne rozmowy były dla nas niezapomnianymi dniami wspaniałego uczczenia dziesiątej rocznicy układu o przyjaźni między Polską, a Związkiem Radzieckim.

Cały naród polski ze szczególną serdecznością obchodził rocznicę układu o przyjaźni, który dzięki pomocy Związku Radzieckiego stał się kamieniem węgielnym nowego okresu w życiu naszego narodu, okresu, w którym nasza Ojczyzna przestała być krajem słabym i zacofanym, bezbronnym i osamotnionym, — okresu niebywałego w naszych dziejach rozwoju silnej i niezależnej Polski, okresu, w którym Polska stała się mocnym ogniwem w obozie państw pokoju i socjalizmu.

Wchodzimy w drugie dziesięciolecie. Wchodzimy w to dziesięciolecie, w sytuacji, kiedy agresywne koła imperialistów amerykańskich usiłują stworzyć w Europie zarzewie nowej wojny poprzez remilitaryzację Niemiec zachodnich.

Nasz układ o przyjaźni i wzajemnej pomocy, który tak wspaniale zdał egzamin w okresie minionego dziesięciolecia, nabiera nowego międzynarodowego znaczenia.

Naród nasz uczyni wszystko, aby przyjaźń polsko-radziecką, tak wszechstronnie rozkwitłą w minionym dziesięcioleciu, w dalszym ciągu rozwijać i pogłębiać, a także, aby zacieśnić więź współpracy w walce o wspólne bezpieczeństwo ze wszystkimi krajami demokracji ludowej

Zrobimy wszystko, aby zwiększyć nasz wkład do wspólnej siły obozu pokoju, zapewniając w ten jedyny sposób przyszłość i bezpieczeństwo narodu polskiego.

Bohaterski naród radziecki może być przekonany, że ma w narodzie polskim swego niezawodnego i niezłomnego sojusznika w walce o pokój i postęp.

Niezwykle serdeczne obchody przyjaźni polsko - radzieckiej zarówno w Polsce, jak i w Związku Radzieckim są niewątpliwie potężną manifestacją naszej niezłomnej solidarności, stanowiącej ważny czynnik w życiu międzynarodowym i fundament dalszego rozwoju naszej Ojczyzny.

Z całego serca pozdrawiamy Was, Drodzy Przyjaciele radzieccy!

Pozdrawiamy mieszkańców bohaterskiej stolicy Kraju Rad — Moskwy!

Niech żyje wieczysta przyjaźń polsko - radziecka!

Niech żyje nasz wielki przyjaciel — twierdza obozu pokoju — Związek Radziecki!

*

WARSZAWA. — Dnia 25 bm. delegacja Rządu PRL powróciła do Warszawy.

Obniżką kosztów produkcji odpowiedzmy na obniżkę cen

— mówią ludzie pracy miast i wsi

W sobotę Benedykt Jackiewicz przyszedł do rady oddziałowej bardzo wcześnie. Był tam już parę minut przed godziną ósmą. Sprawa była pilna i Jackiewiczowi zdawało się, że do poniedziałku czekać nie może. Chodziło o zaciągnięcie warty pierwszomajowej. Jackiewicz jest dźwigowym w zakładzie „C" BZPW im. Sierżana. Wartę chciał zaciągnąć od poniedziałku, ale gdy rano dowiedział się o obniżce cen, wypisał na karcie, że on, Benedykt Jackiewicz, na cześć 1 Maja postanawia wymalować 200 sztuk końcówek wałków niedoprzędowych i wzywa do zaciągania wart produkcyjnych wszystkich robotników zakładu. Wpisał u dołu pamiętna datę trzeciej w Polsce obniżki cen, z boku swoje nazwisko i kartę z zobowiązaniem położył na stole mówiąc:

— Jak lepiej będziemy pracowali i więcej zaoszczędzimy, to szybciej będzie wzrastał nasz dobrobyt.

*

— Właśnie po to, aby coraz łatwiej było nam żyć, musimy coraz lepiej i oszczędniej pracować, nie dopuszczać do brakoróbstwa i marnotrawstwa, szukać tej oszczędności nie tylko na swoim warsztacie, ale wszędzie, w całym zakładzie — mówił jeden z przodujących tkaczy zakładu „C" Henryk Łoszyn. — Im mniej surowca wyrzuci się do odpadków, tym więcej wyprodukuje się tkanin. Chodzi o to, żeby towary by-

(Ciąg dalszy na str. 3)

O wolność i niepodległość dla narodów zależnych, o pokój dla całego świata

KOŃCOWY KOMUNIKAT konferencji krajów Azji i Afryki w Bandungu

PEKIN. — Jak donosi z Bandungu Agencja Nowych Chin, delegacje 29 krajów reprezentowanych na konferencji azjatycko - afrykańskiej na końcowym posiedzeniu w dniu 24 bm. uchwaliły następujący wspólny komunikat:

Konferencja krajów Azji i Afryki, zwołana przez premierów Burmy, Cejlonu, Indii, Indonezji i Pakistanu, obradowała w Bandungu w dniach 18—24 kwietnia 1955 roku. Poza pięciu krajami organizującymi konferencję uczestniczyły w niej następujące 24 kraje: Abisynia, Afganistan, Arabia Saudyjska, Chińska Republika Ludowa, Egipt, Filipiny, Irak, Iran, Japonia, Jemen, Jordania, Kambodża, Laos, Liban, Liberia, Libia, Nepal, Sudan, Syjam, Syria, Turcja, Wietnamska Republika Demokratyczna, Wietnam południowy, Złote Wybrzeże.

Konferencja omówiła problemy będące przedmiotem wspólnego zainteresowania krajów Azji i Afryki oraz przedyskutowała środki, za pomocą których ich narody mogą osiągnąć jak najszerszą współpracę gospodarczą, kulturalną i polityczną.

A) WSPÓŁPRACA GOSPODARCZA

1 Konferencja uznaje za naglącą konieczność pobudzenie rozwoju gospodarczego krajów Azji i Afryki. Konferencja dała wyraz powszechnemu pragnieniu współpracy gospodarczej między uczestniczącymi krajami na zasadzie wzajemnych korzyści i poszanowania suwerenności narodowej. Propozycje w sprawie współpracy gospodarczej w gronie uczestniczących krajów nie wykluczają bynajmniej tego, że może być pożądana lub potrzebna współpraca z krajami leżącymi poza tą strefą, nie wyłączając inwestycji obcego kapitału. Uznano dalej, że pomoc otrzymywana przez niektóre uczestniczące kraje spoza tej strefy w myśl międzynarodowych układów wielostronnych lub dwustronnych, stanowiła cenny wkład do realizacji programów rozwoju tych krajów.

2 Uczestnicy konferencji zgodnie postanawiają udzielać sobie nawzajem pomocy technicznej w możliwie najszerszym zakresie w postaci: wysyłania rzeczoznawców, szkolenia personelu, opracowywania dokumentacji technicznej, wymiany doświadczeń oraz tworzenia krajowych i, jeśli to będzie możliwe, regionalnych instytutów do celów szkoleniowych i naukowo-badawczych dla krzewienia wiedzy technicznej we współdziałaniu z istniejącymi organizacjami międzynarodowymi.

3 Konferencja zaleciła: rychłe utworzenie specjalnego funduszu ONZ dla popierania rozwoju gospodarczego; przydzielanie przez Międzynarodowy Bank Odbudowy i Rozwoju większych kredytów krajom Azji i Afryki; rychłe utworzenie międzynarodowej instytucji finansowej, której działalność obejmowałaby dokonywanie nieodzownych inwestycji; udzielanie poparcia wspólnym przedsięwzięciom gospodarczym krajów Azji i Afryki, mającym na celu ich wspólne interesy.

4 Konferencja uznała żywotną konieczność ustabilizowania wymiany handlowej w tej strefie. Przyjęto zasadę rozszerzenia zakresu wielostronnej wymiany handlowej. Stwierdzono jednak, że pewne kraje pragną ze względu na swe warunki ekonomiczne opierać wymianę handlową na układach dwustronnych.

5 Konferencja zaleca uczestniczącym krajom, by podjęły wspólną akcję dla stabilizacji międzynarodowych cen i popytu na surowce w drodze układów dwustronnych i wielostronnych, i aby — o ile uznane to będzie za możliwe i pożądane — zajmowały wspólne stanowisko w tej sprawie na forum stałej komisji doradczej ONZ do spraw surowców i w innych instytucjach międzynarodowych.

6 Konferencja zaleca ponadto, by kraje Azji i Afryki urozmaiciły swój eksport przetwarzając uprzednio swe surowce, — gdy będzie to ze względów gospodarczych możliwe; stwierdza ona, że należy popierać organizowanie regionalnych targów oraz wymianę delegacji handlowych i grup przedstawicieli kół przemysłowo-handlowych, jak również popierać wymianę informacji i wzorów towarów w celu rozwijania handlu między krajami tej strefy oraz zapewnić normalne możliwości tranzytowe krajom nie mającym dostępu do morza.

7 Konferencja przywiązuje wielką wagę do żeglugi i wyraża zaniepokojenie z powodu tego, że linie żeglugowe rewidują od czasu do czasu swoje taryfy przewozowe — częstokroć na niekorzyść krajów Azji i Afryki.

Zaleca ona przestudiowanie tego problemu i podjęcie zbiorowej akcji, ażeby skłonić linie żeglugowe do zajęcia bardziej rozsądnego stanowiska. Stwierdzono także, że należałoby przestudiować sprawę taryf kolejowych stosowanych w handlu tranzytowym.

8 Konferencja zgodnie postanowiła, że należy popierać tworzenie krajowych i regionalnych banków i towarzystw ubezpieczeniowych.

9 Konferencja uważa, że wymiana informacji w sprawach dotyczących nafty, jak np. w dziedzinie zysków i podatków, może ostatecznie doprowadzić do ustalenia wspólnej polityki w tej dziedzinie.

10 Konferencja podkreśliła szczególną doniosłość dla krajów Azji i Afryki sprawy wykorzystania energii jądrowej do celów pokojowych.

Wita ona z uznaniem inicjatywę głównych mocarstw zainteresowanych w kierunku udostępnienia informacji dotyczących używania energii atomowej do celów pokojowych.

Konferencja wzywa do szybkiego utworzenia międzynarodowej agencji energii atomowej, która zapewniłaby krajom Azji i Afryki odpowiednią reprezentację w swych organach wykonawczych.

Konferencja zaleca rządom krajów Azji i Afryki, aby wykorzystały w pełni możliwości w dziedzinie szkolenia specjalistów i inne możliwości w dziedzinie pokojowego wykorzystania energii atomowej zaproponowane przez mocarstwa, które wystąpiły z taką inicjatywą.

11 Konferencja zgadza się na to, by rządy krajów uczestniczących mianowały swych przedstawicieli w celu wymiany informacji i doświadczeń w sprawach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania.

Zaleca ona, aby pełniej wykorzystano istniejące organizacje międzynarodowe i aby kraje uczestniczące w niniejszej konferencji, które nie są członkami takich organizacji międzynarodowych, lecz mają do tego prawo, stały się ich członkami.

12 Konferencja zaleca, aby uczestnicy konferencji przeprowadzili na forum międzynarodowym wstępne konsultacje w celu zapewnienia — w miarę możliwości — rozwoju ich gospodarki. Nie ma to jednak na celu tworzenia jakiegoś bloku regionalnego.

B) WSPÓŁPRACA KULTURALNA

1 Konferencja wyraża przekonanie, że jednym z najlepszych sposobów zapewnienia wzajemnego zrozumienia między krajami jest rozwój współpracy kulturalnej. Azja i Afryka są kolebką wielkich religii i cywilizacji, które w toku procesu własnego wzbogacania się wzbogaciły inne kultury i cywilizacje.

Tak więc, kultura Azji i Afryki opiera się na zasadach duchowych i powszechnych. Niestety w ubiegłym wieku więzy kulturalne między krajami Azji i Afryki zostały zerwane. Obecnie narody Azji i Afryki pragną szczerze i gorąco wznowienia swych dawnych stosunków kulturalnych oraz nawiązania nowych, z uwzględnieniem warunków panujących dziś na świecie. Rządy krajów biorących udział w konferencji stwierdzają ponownie, że podejmą wysiłki w celu zacieśnienia współpracy kulturalnej.

2 Konferencja bierze pod uwagę fakt, że istnienie kolonializmu w wielu częściach Azji i Afryki — bez względu na jego formę — nie tylko przeszkadza współpracy kulturalnej, lecz także dławi kulturę narodową ludów.

Niektóre mocarstwa kolonialne pozbawiły narody zależne podstawowych praw w dziedzinie oświaty i kultury, co przeszkadza rozwojowi cech indywidualnych tych narodów, jak również wymianie kulturalnej między krajami Azji i Afryki.

Dotyczy to przede wszystkim Tunisu, Algeru i Maroka, gdzie naruszane jest podstawowe prawo człowieka do uczenia się własnego języka i zapoznania się z własną kulturą. Podobna dyskryminacja jest stosowana wobec ludności afrykańskiej i kolorowej w niektórych krajach kontynentu afrykańskiego.

Konferencja uważa, że tego rodzaju polityka jest równoznaczna z pozbawianiem tej ludności podstawowych praw człowieka, że przeszkadza ona rozwojowi kulturalnemu w tej strefie oraz współpracy kulturalnej w szerszym międzynarodowym zakresie.

Konferencja potępia pozbawianie ludności niektórych części Azji i Afryki podstawowych praw w dziedzinie oświaty i kultury oraz inne formy dławienia kultury; konferencja potępia w szczególności rasizm jako środek dławienia kultury.

3 Konferencja nie podchodzi do rozwoju współpracy kulturalnej między krajami Azji i Afryki w celu ich odosobnienia albo rywalizacji z innymi grupami krajów lub z innymi cywilizacjami i kulturami.

Wierna wielowiekowej tradycji tolerancji i poszanowania suwerenności krajów Azji i Afryki, konferencja uważa, że współpraca kulturalna tych krajów powinna rozwijać się na szerszej płaszczyźnie współpracy ogólnoświatowej. Równolegle do rozwoju współpracy kulturalnej między krajami Azji i Afryki kraje te pragną rozwijać stosunki kulturalne z innymi państwami. Wzbogaciłoby to ich własną kulturę i przyczyniłoby się również do zapewnienia powszechnego pokoju i wzajemnego zrozumienia.

4 W Azji i Afryce jest jeszcze wiele krajów, które nie mogły stworzyć własnych instytucji pedagogicznych, naukowych i technicznych.

Konferencja zaleca, aby kraje Azji i Afryki, które pod tym względem znajdują się w lepszej sytuacji, zapewniły przyjmowanie do tych instytucji studentów i praktykantów z innych krajów Azji i Afryki.

Należy to również zapewnić tym Azjatom i Afrykanom, w Afryce, którzy obecnie pozbawieni są możności kształcenia się w wyższych uczelniach.

5 Konferencja uważa, że rozwój współpracy kulturalnej między krajami Azji i Afryki powinien zmierzać do:

a) uzyskiwania wiadomości o każdym z tych krajów

b) wzajemnej wymiany kulturalnej;

c) wymiany informacji.

6 Konferencja uważa, że w obecnym stadium najlepsze wyniki we współpracy kulturalnej mogą być osiągnięte w drodze zawierania umów dwustronnych w celu wykonania zaleceń konferencji oraz w drodze podejmowania przez każdy z krajów kroków samodzielnych, gdy okaże się to możliwe i realne.

C) PRAWA CZŁOWIEKA I PRAWO DO SAMOSTANOWIENIA

1 Konferencja krajów Azji i Afryki oświadcza, że w pełni popiera podstawowe zasady praw człowieka, zawarte w Karcie Narodów Zjednoczonych oraz przyjmuje Deklarację Praw Człowieka jako ogólny wzór dla wszystkich narodów i ludów.

Konferencja oświadcza, że w pełni popiera zawartą w Karcie Narodów Zjednoczonych zasadę samostanowienia narodów i ludów oraz przyjmuje do wiadomości rezolucję Organizacji Narodów Zjednoczonych o prawie narodów i ludów do samostanowienia, jako przesłankę do całkowitego zapewnienia wszystkich podstawowych praw człowieka.

2 Konferencja potępia politykę i praktykę segregacji i dyskryminacji rasowej, uprawianą przez niektóre rządy i stanowiącą podstawę stosunków między ludźmi na znacznych obszarach Afryki i innych części świata. Stanowi to nie tylko brutalne naruszenie praw człowieka, lecz także negację fundamentalnych wartości cywilizacji i godności ludzkiej.

Konferencja wyraża gorącą sympatię dla odważnego stanowiska zajmowanego przez ofiary dyskryminacji rasowej, zwłaszcza przez ludność pochodzenia afrykańskiego, hinduskiego i pakistańskiego w Afryce Południowej; popiera ona to stanowisko i wyraża uznanie dla tych, którzy je popierają; konferencja potwierdza raz jeszcze, że narody krajów Azji i Afryki są zdecydowane wykorzenić wszelkie ślady rasizmu — jeśli istnieją one jeszcze w ich własnych krajach — i zobowiązuje się użyć całego swego moralnego autorytetu, aby w walce o wykorzenienie rasizmu nie wpadły w to samo zło.

D) PROBLEM NARODÓW ZALEŻNYCH

1 Konferencja krajów Azji i Afryki omówiła sprawę narodów zależnych oraz problem kolonializmu i zła wynikającego z faktu, że narody znajdują się pod obcym panowaniem i są przedmiotem wyzysku.

Konferencja postanowiła:

a) oświadczyć, że kolonializm we wszystkich jego przejawach stanowi zło, które należy wykorzenić;

b) potwierdzić, iż fakt, że narody znajdują się w obcej niewoli i pod obcym panowaniem oraz, że są przedmiotem wyzysku — stanowi zaprzeczenie podstawowych praw człowieka, co jest sprzeczne z Kartą Narodów Zjednoczonych i przeszkadza zapewnieniu międzynarodowego pokoju i współpracy;

c) oświadczyć, że popiera sprawę wolności i niezawisłości wszystkich takich narodów;

d) wezwać kraje zainteresowane, aby zwróciły wolność takim narodom i uznały ich niezależność.

2 Wobec tego, że sytuacja w Afryce Północnej jest nie uregulowana i że narodom Afryki Północnej odmawia się uporczywie przysługującego im prawa do samostanowienia, konferencja krajów Azji i Afryki oświadcza, że popiera prawo narodów Algeru, Maroka i Tunisu do samostanowienia i niezawisłości oraz wzywa rząd francuski, aby niezwłocznie uregulował ten problem w drodze pokojowej.

E) INNE PROBLEMY

1 Wobec napięcia istniejącego na Środkowym Wschodzie w związku z sytuacją w Palestynie i wobec niebezpieczeństwa, które kryje w sobie to napięcie dla pokoju na całym świecie, konferencja krajów Azji i Afryki oświadcza, że popiera prawa Arabów w Palestynie i wzywa do wcielenia w życie rezolucji Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie Palestyny oraz do pokojowego uregulowania problemu palestyńskiego.

2 Konferencja, zgodnie z zajętym przez nią stanowiskiem w sprawie zniesienia kolonializmu, popiera żądanie Indonezji dotyczące Irianu Zachodniego. Żądanie oparte na odpowiednich porozumieniach zawartych między Indonezją a Holandią.

Konferencja wzywa rząd holenderski, aby wznowił jak najszybciej rokowania w celu wykonania swych zobowiązań wypływających z tych porozumień oraz wyraża nadzieję, że Organizacja Narodów Zjednoczonych dopomoże stronom zainteresowanym w pokojowym uregulowaniu sporu.

F) SPRAWA ZAPEWNIENIA POWSZECHNEGO POKOJU I WSPÓŁPRACY

1 Konferencja krajów Azji i Afryki stwierdza, iż kilka państw nie zostało jeszcze przyjętych do Organizacji Narodów Zjednoczonych i uważa, że w celu zapewnienia skutecznej współpracy dla utrzymania pokoju na całym świecie członkostwo w ONZ powinno być powszechne. Konferencja wzywa Radę Bezpieczeństwa, aby poparła przyjęcie do ONZ tych wszystkich państw, które odpowiadają wymogom stawianym przez Kartę w tej dziedzinie. Konferencja uważa, że wymogom takim odpowiadają następujące kraje biorące udział w jej obradach: Kambodża, Cejlon, Japonia, Jordania, Laos, Libia, Nepal i Zjednoczony Wietnam.

Konferencja uważa, że reprezentacja krajów Azji i Afryki w Radzie Bezpieczeństwa jest z punktu widzenia zasady słusznego przedstawicielstwa geograficznego — niedostateczna. Uważa ona, że krajom Azji i Afryki, którym na mocy porozumienia zawartego w Londynie w 1946 roku odmówiono prawa do niestałych miejsc w Radzie Bezpieczeństwa, powinna być dana możność zasiadania w tej Radzie, tak aby mogły one wnieść większy wkład do zapewnienia międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa.

2 Konferencja krajów Azji i Afryki po zbadaniu obecnej niebezpiecznej sytuacji międzynarodowej i grożącego całej ludzkości ryzyka wojny światowej, w której wykorzystana byłaby niszczycielska siła wszystkich rodzajów broni, w tym również broni jądrowej i termojądrowej, zwraca uwagę wszystkich państw na potworne skutki, jakie pociągnęłaby za sobą taka wojna w razie jej rozpętania. Konferencja uważa, że rozbrojenie oraz zakaz produkcji i używania broni jądrowej i termojądrowej oraz przeprowadzania doświadczeń z tymi rodzajami broni są absolutnie niezbędne, aby wybawić ludzkość i cywilizację od lęku i perspektywy całkowitej zagłady.

Konferencja uważa, że obowiązkiem reprezentowanych na niej krajów Azji i Afryki wobec ludzkości i cywilizacji jest stwierdzanie, że popiera ona żądania w sprawie rozbrojenia i zakazu wszystkich tych rodzajów broni oraz zwrócenie się do głównych zainteresowanych państw i do światowej opinii publicznej z apelem o przeprowadzenie takiego rozbrojenia i wprowadzenie takiego zakazu.

Konferencja uważa, że powinna być wprowadzona i zapewniona skuteczna kontrola międzynarodowa, tak, aby takie rozbrojenie i taki zakaz zostały wcielone w życie, uważa, że w celu tym powinny być podjęte jak najszybciej konkretne kroki. Do chwili wprowadzenia powszechnego zakazu produkcji broni jądrowej i termojądrowej, konferencja wzywa wszystkie kraje zainteresowane, aby zawarły porozumienie w sprawie tymczasowego zaprzestania doświadczeń z tą bronią.

DEKLARACJA W SPRAWIE ZAPEWNIENIA POWSZECHNEGO POKOJU I WSPÓŁPRACY

Konferencja krajów Azji i Afryki omówiła szczegółowo sprawę powszechnego pokoju i współpracy. Stwierdziła ona z głębokim zaniepokojeniem istnienie napięcia w stosunkach międzynarodowych i związanej z tym groźby światowej wojny atomowej.

Problem pokoju pozostaje w związku z problemem bezpieczeństwa międzynarodowego. Toteż wszystkie kraje powinny współpracować, zwłaszcza za pośrednictwem Organizacji Narodów Zjednoczonych, ażeby doprowadzić do redukcji zbrojeń i do zniszczenia broni jądrowej pod skuteczną kontrolą międzynarodową.

W ten sposób można przyczynić się do zapewnienia pokoju międzynarodowego i spowodować, aby energia a-

(Ciąg dalszy na str. 3)

Z życia partii

Nie może być biernej organizacji

Rozmawiając z byłym sekretarzem organizacji partyjnej przy Prezydium MRN w Białymstoku, towarzyszem Aleksinem, (ostatnio została wybrana nowa egzekutywa i nowy sekretarz), a także z wieloma członkami partii, słyszymy pozytywną ocenę działalności tej organizacji partyjnej.

— Bo jakże można inaczej ją oceniać — powiadają niektórzy towarzysze, — jeżeli składki partyjne opłacane są w terminie, zebrania partyjne odbywają się regularnie, „brodatych" kandydatów partii nie ma, organizacja wzrasta itd.

Mogłoby się zdawać, że organizacja partyjna przy Prezydium MRN w Białymstoku spełnia swoje zadania, że ma wielki wpływ na wszystkich pracowników Prezydium. Takie samo wrażenie odniósłby każdy, kto by słyszał referat egzekutywy na zebraniu sprawozdawczo-wyborczym, wygłoszony przez ustępującego sekretarza organizacji partyjnej, tow. Aleksina.

Specyfika nie zwalnia od pracy

Organizacja partyjna przy prezydium rady narodowej ma wprawdzie nieco odmienne zadania niż w zakładzie produkcyjnym. Nie przysługuje jej bowiem prawo kontrolowania działalności prezydium. Może ona jednakże kontrolować pracę członków partii — pracowników prezydium, może omawiać działalność towarzyszy piastujących nawet wysokie stanowiska w prezydium. W ten sposób organizacja partyjna ma ogromny wpływ na działalność aparatu, ulepszenie stylu jego pracy, uwolnienie go od takich szkodliwych obciążeń, jak biurokratyczne nawyki, skłonność do nadmiernej pisaniny kosztem żywej organizatorskiej roboty z ludźmi rady narodowej.

Tymczasem udział niektórych towarzyszy z Prezydium MRN w życiu partyjnym sprowadza się tylko do opłacania składek członkowskich i udziału w zebraniach. Są tacy towarzysze, jak np. kierownik referatu rolnictwa Władysław Cibor, czy pracownik referatu wojskowego Antoni Rymsza, którzy nigdy nie zabierają głosu na zebraniach i są zupełnie biernymi członkami partii.

Wielu towarzyszy przyzwyczaiło się do tego, że na zebraniach partyjnych zabierają głos stale ci sami ludzie, czyli jak ich nazywają, „etatowi mówcy".

W swoich wystąpieniach towarzysze ci mówią o wielkich sprawach budownictwa socjalistycznego, natomiast nie wytykają braków i niedociągnięć w pracy poszczególnych towarzyszy. A jeżeli zdarzy się, że mówią o niedociągnięciach w pracy poszczególnych wydziałów, to wtedy również nie wymieniają osób, które popełniają te czy inne błędy.

Jest nad czym pracować

A braków i błędów jest dużo. Szczególnie dotyczą one Wydziału Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej. Do tej pory są wypadki bezdusznego, biurokratycznego, albo wręcz kumoterskiego przydzielania mieszkań, co wywołuje zrozumiałe rozgoryczenie wśród mieszkańców Białegostoku. Na przykład staruszce Zalewskiej zamieszkałej przy ul. Bażantarskiej 4, która wychowuje swe dwie wnuczki, utrudnia się otrzymanie własnego mieszkania, z którego wypędziła ją najstarsza wnuczka i która to mieszkanie sprzedała za 2.200 złotych.

Była radna MRN, Jadwiga Falkowska, widząc, że tej staruszce dzieje się krzywda, wiele starań włożyła w to, by sprawa ta została załatwiona pozytywnie. Nic jednak nie wskórała.

Sami pracownicy Prezydium MRN mają również poważne zarzuty w stosunku do działalności Wydziału Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej.

Na przykład towarzysz Stelmaszyk złożył podanie, z prośbą o przydzielenie mieszkania i wskazał dom, w którym, w jednym z pokoi, hodowane były króliki. Jednak kierownik Wydziału Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej, tow. Dominikowski, bezdusznie, w sposób biurokratyczny odniósł się do prośby tow. Stelmaszyka. Co więcej, nie chciał nawet z nim rozmawiać w godzinach przyjęć. A tow. Stelmaszyk zmuszony był nadal spędzać noce na dworcu i rano, niewyspany, spieszyć do pracy.

O tych sprawach mówił tow. Stelmaszyk na przedostatnim zebraniu partyjnym.

— Gdybym ośmielił się poprzednio, przed III Plenum KC poruszyć te sprawy, to wiem — stwierdził tow. Stelmaszyk na tym zebraniu, — że w stosunku do mnie byłyby wyciągnięte konsekwencje. Daleko idące wnioski za krytykę zostały wyciągnięte przecież w stosunku do tow. Pieczonko. Cofnięto jej przydział na mieszkanie. Dotychczas tow. Pieczonko mieszka wraz z 6-osobową rodziną w pokoiku o powierzchni 16 m kw. Trzeba zaznaczyć, że ojciec jej jest chory na gruźlicę.

Ten fakt mówi, jaki był stosunek do krytyki, jak na nią reagowano w Prezydium MRN. A tłumienie krytyki zabija wszelką inicjatywę, podważa zasadę demokracji wewnątrzpartyjnej.

Papierowe uchwały

Na zebraniach partyjnych w Prezydium MRN omawiano wiele spraw dotyczących usprawnienia pracy rady miejscowej, ZMP, TPP-R, ekipy łączności miasta ze wsią itd. W tym celu były podejmowane uchwały. Lecz uchwały pozostawały tylko na papierze.

Podobny los spotkał uchwały dotyczące usprawnienia szkolenia partyjnego. Mimo, że było ich sporo, nic nie polepszyło się w tej dziedzinie. Na kursie podstawowym a także w kole studiowania historii KPZR nie dopisywała przez długi czas frekwencja i dlatego zajęcia się nie odbywały.

Ważnym środkiem realizowania uchwał organizacji partyjnej jest też polecenie partyjne. Pomaga ono wciągnąć członków partii do aktywnej pracy.

Co prawda podczas kampanii wyborczej do rad narodowych część członków partii w Prezydium MRN miała zadania partyjne. Przydzielono m. in. zadanie partyjne tow. Ostryńskiej, pracownicy Urzędu Stanu Cywilnego. Miała ona pomóc w pracy propagandowej jednemu z obwodowych komitetów Frontu Narodowego. Kilka razy tow. Ostryńska chodziła tam i pracowała jako agitator. Ponieważ jej pracą nikt się nie interesował i nikt jej nie kontrolował, przestała pracować w obwodowym komitecie Frontu Narodowego.

Ten przykład mówi, że kontrola uchwał organizacji partyjnej i jej egzekutywy nie jest doceniana w Prezydium MRN.

Nie docenia się też pracy z radą kobiecą, mimo, że w Prezydium MRN więcej pracuje kobiet niż mężczyzn. Nie docenia się też pracy z bezpartyjnymi. Nie ma otwartych zebrań partyjnych, na które byliby zapraszani bezpartyjni. Egzekutywa organizacji partyjnej nie przywiązywała dostatecznej wagi do takich metod wychowawczych, jak rozmowy indywidualne, wzywanie na posiedzenia egzekutywy, zwracanie uwagi na uchybienia popełnione w toku wykonywania zadań partyjnych, czy służbowych.

Kierunek — zmiana stylu

Na przedostatnim zebraniu partyjnym została wybrana nowa egzekutywa. Właśnie ta nowa egzekutywa powinna zorganizować swą pracę po nowemu.

Swoim bezpośrednim i umiejętnym podejściem do członków partii i bezpartyjnych, a także podtrzymywaniem i popieraniem krytycznych uwag pracowników, egzekutywa powinna wytworzyć podatny grunt dla rozwoju krytyki i samokrytyki. Przede wszystkim należy pracować tak, by członkowie partii nie bali się krytykować niedostatków w pracy Prezydium MRN, a szczególnie, by nie bali się krytykować członków prezydium, a także kierowników wydziałów.

W przełamaniu tej bojaźni mogliby szczególnie, pomóc — jako wyrobieni towarzysze — przewodniczący Prezydium tow. Woźniak, zastępca przewodniczącego tow. Antoszewski i sekretarz Prezydium tow. Bagniuk, którzy do tej pory nie pracują aktywnie w swej organizacji partyjnej.

Ważne jest też, by organizacja partyjna była mocno wyczulona na przejawy wszelkiego rodzaju biurokratyzmu i bezduszności w załatwianiu bolączek ludzi pracy, by była jeszcze silniej związana z bezpartyjnymi, by pobudzała inicjatywę wszystkich pracowników Prezydium MRN, by czuła odpowiedzialność za postawę każdego pracownika.

M. CHMIELEWSKI

W oparciu o naukę Pawłowa

Nauka polska korzysta wiele ze zdobyczy nauki radzieckiej. Zwłaszcza fizjologia polska wkroczyła na nowe tory z chwilą oparcia się na nauce genialnego Pawłowa. Badanie fizjologiczne w oparciu o naukę Pawłowa prowadzi też Zakład Fizjologii Akademii Medycznej w Białymstoku.

NA ZDJĘCIU: kierownik zakładu Fizjologii docent dr Jan Kiersz (w środku) w pracowni wiwisekcyjnej przy wykonywaniu doświadczenia na króliku przy pomocy: asystenta Witolda Wróblewskiego i laborantki Zuzanny Kłyszejko. Badane jest działanie ciała farmakologicznego (bromowodorku arekoliny) na stan obwodowych naczyń krwionośnych z uwzględnieniem właściwej analizy fizjologicznej, wpływu układu nerwowego.

(Fot. „Gazeta" — Z. Zaremba)

Wymiana serdecznych życzeń

KP PZPR w Siemiatyczach, kilka dni temu wysłał następującą depeszę:

DO KOMITETU REJONOWEGO KOMUNISTYCZNEJ PARTII BIAŁORUSI W WYSOKIEM-LITEWSKIEM

Z okazji 10 rocznicy podpisania Układu o przyjaźni i wzajemnej pomocy pomiędzy Polską, a Związkiem Radzieckim, przesyłamy Wam, Drodzy Towarzysze, gorące braterskie pozdrowienie. Jednocześnie zapewniamy Was towarzysze, że w dalszym ciągu w naszej pracy partyjnej i gospodarczej będziemy umacniać przyjaźń naszych narodów w walce przeciwko nikczemnym knowaniom imperialistów anglo-amerykańskich dążących do rozpętania nowej pożogi wojennej. Nierozerwalny sojusz naszych narodów stanowi mocne ogniwo w światowym froncie walki o pokój i przyjazną współpracę międzynarodową.

Przesyłamy narodowi radzieckiemu życzenia dalszych zwycięstw w budownictwie komunizmu.

Komitet Powiatowy PZPR w Siemiatyczach

W odpowiedzi do Siemiatycz nadeszła depesza treści następującej:

DO KOMITETU POWIATOWEGO PZPR I PRZEWODNICZĄCEGO PREZYDIUM PRN W SIEMIATYCZACH

Komitet Rejonowy Komunistycznej Partii Białorusi i Rejonowa Rada Narodowa w Wysokiem-Litewskiem serdecznie dziękują za Wasze życzenia w związku z 10 rocznicą podpisania Układu o przyjaźni i wzajemnej pomocy między Związkiem Radzieckim, a Polską Rzeczpospolitą Ludową. Prosimy jednocześnie przekazać masom pracującym nasze braterskie pozdrowienia i życzenia dalszych sukcesów w budownictwie silnej, socjalistycznej Polski.

Niech żyje i rozwija się wieczna i nierozerwalna przyjaźń narodu radzieckiego i polskiego.

Miasto Wysokie-Litewskie BSRR (—) Zajcew

Końcowy komunikat konferencji w Bandungu

(Ciąg dalszy ze str. 2)

tomowa używana była wyłącznie do celów pokojowych. Umożliwiłoby to w szczególności zaspokojenie potrzeb Azji i Afryki, ponieważ one przede wszystkim potrzebują postępu społecznego i podniesienia stopy życiowej w warunkach większej wolności.

Między wolnością a pokojem zachodzi wzajemny związek. Prawo do samookreślenia powinny mieć wszystkie narody; wolność i niepodległość przyznać należy możliwie najprędzej tym narodom, które wciąż jeszcze pozostają w stanie zależności.

Oczywiste jest, że wszystkim krajom powinno przysługiwać prawo swobodnego wyboru swych własnych systemów politycznych i gospodarczych, swego własnego sposobu życia, zgodnie z celami i zasadami Karty Narodów Zjednoczonych.

Poszczególne kraje, wolne od nieufności i strachu oraz przepełnione zaufaniem i dobrą wolą we wzajemnych stosunkach, powinny okazywać tolerancję i współżyć pokojowo, jak dobrzy sąsiedzi oraz rozwijać przyjazną współpracę na poniższych zasadach:

1. Poszanowanie podstawowych praw człowieka, jak również celów i zasad Karty Narodów Zjednoczonych.

2. Poszanowanie suwerenności i integralności terytorialnej wszystkich krajów.

3. Uznanie równości wszystkich ras i równości wszystkich narodów — wielkich i małych.

4. Wstrzymanie się od ingerencji w sprawy wewnętrzne innych krajów.

5. Uznanie prawa każdego kraju do obrony indywidualnej lub zbiorowej, zgodnie z Kartą Narodów Zjednoczonych.

6. a) Wstrzymanie się od wykorzystywania układów o obronie zbiorowej w imię egoistycznych interesów któregoś z wielkich mocarstw; b) wstrzymanie się każdego kraju od wywierania nacisku na inne kraje.

7. Wstrzymanie się od aktów, czy gróźb agresji oraz od stosowania siły przeciwko integralności terytorialnej lub niezależności politycznej któregokolwiek kraju.

8. Regulowanie wszystkich sporów międzynarodowych środkami pokojowymi — takimi jak rokowania, mediacja, arbitraż lub rozstrzyganie spornych kwestii przez kompetentny trybunał, jak również innymi środkami pokojowymi, według uznania stron i zgodnie z Kartą Narodów Zjednoczonych.

9. Rozwijanie współpracy we wzajemnym interesie.

10. Poszanowanie sprawiedliwości i zobowiązań międzynarodowych.

Konferencja krajów Azji i Afryki wyraża przekonanie, że przyjazna współpraca zgodnie z tymi zasadami przyczyniłaby się skutecznie do zapewnienia międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa, podczas gdy współpraca w dziedzinie gospodarczej, społecznej i kulturalnej pomogłaby w osiągnięciu powszechnego dobrobytu i pomyślności.

Konferencja krajów Azji i Afryki zaleca, by pięć krajów — inicjatorów rozważyło sprawę zwołania następnej takiej konferencji po przeprowadzeniu konsultacji w tej sprawie z innymi krajami zainteresowanymi.

Mieszkańcy miast i wsi mówią o obniżce cen

(Ciąg dalszy ze str. 1)

ły coraz lepsze i tańsze. A tańsze będą wówczas, gdy na każdym kroku będziemy dbali o obniżkę kosztów.

W naszych zakładach nie zawsze z tą obniżką jest dobrze. Np. ostatnio przywozi się do nas wątek z zakładu w Michałowie. Wątek zamiast zapakować w specjalne „bandaże", zawiązuje się sznurkiem, który niszczy przędzę i podraża koszty produkcji towaru. Wszystkich cieszy obniżka cen, ale wszyscy muszą zdać sobie sprawę z tego, że coraz lepsze życie zależy od naszego dobrego gospodarowania.

*

Oto co mówi o uchwale chłop, członek spółdzielni produkcyjnej w Deniskach pow. bielskiego, Grzegorz Zajkowski:

— Zniżkę cen przyjąłem z niezmiernym zadowoleniem. Pozwoli ona każdemu obywatelowi sporo zaoszczędzić.

Widzę zarazem, że nasze państwo potężnieje z każdym dniem, kiedy może pozwolić sobie na tak znaczne podniesienie bytu materialnego swoich obywateli. Mnie z rodziną dziś dobrze się żyje, a mam już 60 lat i muszę przyznać, że tak, jak teraz, nigdy nie żyłem przedtem.

W tym roku przepracowałem już przeszło 100 dniówek w spółdzielni i będę pracował jeszcze lepiej, by wieś polska mogła podnieść swoją produkcję, aby dać krajowi więcej zboża i mięsa.

*

Zdzisław Sztachelek czwarty miesiąc pełni funkcję pełnomocnika do spraw skupu w gromadzie Wierzbowo, pow. grajewski. Ma on już poważne sukcesy w swej pracy, cieszy się zaufaniem u ludzi. Dzięki dotarciu do każdego gospodarza, przeprowadzeniu z nim rozmów, gromada Wierzbowo przoduje w pow. grajewskim w realizacji obowiązkowych dostaw żywca. Plan I kwartału został wykonany w 105 proc. Przed kilku dniami z inicjatywy pełnomocnika Sztachelka zorganizowano manifestacyjną dostawę żywca do punktu skupu w Grajewie. Na 43 furmankach chłopi dostarczyli 4.500 kg żywca. Plan kwietniowy został przekroczony o 15 proc.

— Będziemy i nadal przodować — mówi Sztachelek. — Zobowiązuje nas do tego uchwała o obniżce cen, na której wieś poważnie zyskała. Staniały różne towary, staniały i maszyny i narzędzia rolnicze.

*

Obywatelka Julia Mazgaj, nauczycielka I Liceum Ogólnokształcącego w Białymstoku podzieliła się z nami również swymi uwagami.

— Słuchając dziennika porannego byłam naprawdę mocno zadowolona — mówi ob. Julia Mazgaj. — To, że w naprężonej sytuacji międzynarodowej stać nas na nową obniżkę cen, świadczy wymownie o naszych możliwościach, o naszej sile. Obniżka cen świadczy o trosce, jaką otacza masy pracujące nasza partia i rząd. 4 miliardy złotych, które zyskują ludzie pracy w wyniku obniżki, to poważna suma w planie podniesienia stopy życiowej mas.

Dla nas, nauczycieli, obniżka cen ma szczególne znaczenie. Na lekcjach mówimy o rozwoju naszego życia, o Planie 6-letnim itd. A czymże jest nowa obniżka, jak nie potwierdzeniem słuszności tych słów. Młodzież widzi, że nasze postulaty są realne. Co mówimy, to się spełnia. A to jest bardzo ważny moment wychowawczy.

W odpowiedzi na krytykę

„W dwóch gromadach"

Na łamach „Gazety Białostockiej" zamieściliśmy artykuł pod powyższym tytułem. W odpowiedzi Prezydium PRN w Wysokiem - Mazowieckiem nadesłało nam wyjaśnienie, w którym m. in. stwierdza:

„Krytyka zawarta w artykule była słuszna i celowa, pozwoliła ona dostrzec instruktorom Oddziału Organizacyjnego jak i Prezydium, że pomoc dla prezydiów gromadzkich rad narodowych nie była przemyślana i właściwa. W radach gromadzkich znaleźli się ludzie nie obeznani z pracą i zwłaszcza w początkowym okresie swej działalności napotykali na szereg trudności.

Zrozumiałe jest więc, że niewystarczające było podyktowanie tym ludziom szablonowego planu pracy, lecz należało im wskazać na właściwe zagadnienia nurtujące teren, na zagadnienia zawarte w wytycznych partii i rządu.

Nie potrafił tego dokonać wyjeżdżający w teren ob. Eugeniusz Lubowicki, na co zwrócono mu uwagę na naradzie roboczej w Oddziale Organizacyjnym Prezydium PRN, na którym został szczegółowo omówiony artykuł „W dwóch gromadach" i wyciągnięto z niego właściwe wnioski do dalszej pracy".

10 ton żywca w ciągu jednego dnia dostarczyli chłopi z Modzel i Sulewa

NA ZDJĘCIU: Czesław Kozłowski ze wsi Bzury, gromada Niećkowo dostarczył tucznika o wadze 195 kg.
(Fot. „Gazeta" — K. T.)

W ubiegłym tygodniu kilka razy donosiliśmy o organizowaniu przez chłopów z powiatu grajewskiego zbiorowych dostaw żywca, dzięki którym powiat ten wysunął się na czoło w skupie żywca, wyprzedzając inne powiaty naszego województwa.

Ostatnio do punktu skupu GS w Białaszewie przybyła nowa kawalkada furmanek. To chłopi z gromad **Modzele i Sulewo-Wypychy** dostarczyli manifestacyjnie żywiec. **„Przez zbiorową dostawę wzmacniamy sojusz robotniczo - chłopski"** — mówił tekst transparentu wiezionego na pierwszym wozie.

71 chłopów z obu tych gromad sprzedało tego dnia państwu 9.999 kilogramów żywca.

Warto podkreślić, że dzięki zdecydowanej postawie chłopów pracujących — w zbiorowej dostawie żywca musieli wziąć również udział kułacy z obu tych gromad.

Inicjatorami zbiorowej manifestacyjnej dostawy byli gromadzcy pełnomocnicy do spraw skupu: Stanisław Godlewski z Modzel i Czesław Koniecko z gromady Sulewo - Kownaty.

(HK)

Nasza migawka

Załoga warsztatów wagonów w Białymstoku zobowiązała się zadania ostatniego roku Planu 6-letniego wykonać do dnia 1 maja. I zobowiązanie swoje wykonałaby na pewno, gdyby na czas dostarczono niezbędne do napraw wagonów sprężyny zderzakowe. Tymczasem obiecanych sprężyn warsztaty nie otrzymały. Wprawdzie były one wysłane ze Stalinogrodzkiej Fabryki Sprężyn jeszcze w marcu, lecz wędrowały po wszystkich liniach DOKP Olsztyn i gdzieś zaginęły.

Na liczne interwencje kierownictwa warsztatów wagonówka otrzymała telegram z Wydziału Zaopatrzenia DOKP Olsztyn mówiący o tym, że wagon ze sprężynami zaginął. Zwyczajnie, jak igła czy szpilka. I nie można go odnaleźć do dnia dzisiejszego. A tymczasem robotnicy warsztatów borykają się z ogromnymi trudnościami nie mając potrzebnych materiałów do wykonywania napraw.

Maszyniści, kolejarze i służba drogowa, jeśli zobaczycie gdzieś na torach zabłąkany wagon ze sprężynami, dajcie znać warsztatom w Białymstoku, gdyż Wydział Zaopatrzenia DOKP Olsztyn do dnia dzisiejszego nie może go odnaleźć. (St)

Kronika nie - kulturalna

Wskazujemy palcem

...**na kierowniczkę świetlicy w Piątkach-Zebrach (pow. wysoko-mazowiecki), której „praca" spowodowała całkowity zastój i martwotę życia kulturalno-oświatowego.**

Regina Topczewska, mimo iż mieszka w tym samym budynku, co świetlica, rzadko myśli nawet o tak prostej sprawie, jak zdjęcie kłódki z drzwi świetlicy.

* * *

...na taką wcale nie najmniejszą wieś Budy w pow. białostockim. Nie dlatego jednak, aby krytykować tamtejsze stosunki, ale z tego prostego powodu, żeby Budy dostrzegł wreszcie Okręgowy Zarząd Kin i uwzględnił je w planach kin objazdowych.

* * *

...na drzwi świetlicy gromadzkiej w Narewce (pow. hajnowski), które świetlicowa, Alicja Martusewicz, otwiera zawsze co najmniej o godzinę później, niż należy. Młodzież z Narewki donosi, że „na to otwieranie drzwi już nie ma rady".

A może znalazłby się ktoś dowcipny i popędził zegar ob. Martusewicz przynajmniej o godzinę naprzód. (ir)

Na podstawie korespondencji E. Biegluka i P. Lewszy

Z ukosa

Kłopoty Spekulanckich

A ja mamie powiadam, że najwięcej podrożeją jedwabie.

— Mam już kilka sztuk, ale jeszcze trzeba dokupić — odrzekła Spekulancka.

— Trzeba też kupić kilka płaszczy wiosennych, później sprzeda się je z dużym zarobkiem — dorzucił Spekulancki.

— Nie zapominajcie też o butach letnich i jaskrawych krawatach — dawał znać o sobie ich synalek, Bikiniarczyk.

Natomiast najmłodsza córka Renia zaczęła powątpiewać:

— A nuż to wszystko potanieje.

— Widzicie ją, na wiosnę materiały potanieją, znów zaczyna rozsiewać komunistyczną propagandę — oburzyła się matka.

— Nic stara, to w szkole coś jej natrajlowali o jakimś tam wzroście dobrobytu — wywnioskował Spekulancki.

— A pamięta tata 30 kwietnia ubiegłego roku, jak tata sobie włosy rwał, gdy usłyszał komunikat o obniżce — powiedziała Renia.

— Co innego w ubiegłym roku, teraz sytuacja się napina — stwierdził Spekulancki.

— W Bandungu podobno się mobilizują i chcą państwom zachodnim odebrać własności, które sobie tam przez parę stuleci uczciwie uciułali — poparła męża Spekulancka, przybierając oblicze wielkiego polityka.

Nie ma co stara, ja sprzedam swój motocykl i zegarek, a ty wal forsę w tekstylia. Później kupię sobie lepszy zegarek i nowy motocykl — skalkulował Spekulancki.

Od tej rozmowy rosły w mieszkaniu Spekulanckich zapasy różnych towarów, szczególnie wiosennych.

Nadszedł poranek 23 kwietnia. Spekulancki przebudził się przed siódmą. Z łóżka nie wstawał, a kalkulował w myśli, ile to zarobi na zakupionych materiałach. Mimo woli w wyobraźni widział nowy motocykl z przyczepką i złoty zegarek. W błogim nastroju przekręcił gałkę aparatu radiowego, by posłuchać dziennika. „Co tam nowego, chyba znów się coś napięło w sytuacji" — pomyślał. Wtem głos spikera spokojnym głosem zaczął obwieszczać uchwałę w sprawie obniżki cen... Spekulancki zbladł.

— Aniu, rany boskie! — krzyknął na całe gardło. — Obniżka.

— Bój się Boga, co ty mówisz — wykrzyknęła piskliwie Spekulancka, biegnąc z sąsiedniego pokoju. Po drodze potknęła się jednak o świeżo przyniesioną poprzedniego wieczoru belę materiału i przewróciła się, uderzając głową o kilka zakupionych żelazek do prasowania.

— Aniu, wstawaj. Ach, zemdlała.

— Niech tata idzie po lekarza.

— Cholera by to wzięła, sprzedałem przecież motocykl, a w dodatku czym opłacić lekarza, wszystkie pieniądze ulokowane w towarze — wybełkotał Spekulancki i przewrócił się obok swej żony.

STEM.

Na wezwanie Kajanki

Wieś Kajanka leży w siemiatyckim powiecie. Nie różni się ona niczym od innych wsi Białostocczyzny. I zagrody jak gdzie indziej i ludzie tacy sami. Młodzi i starzy, z praktyką i doświadczeniem w pracy na roli.

A jednak? A jednak nie ma chyba wielu takich chłopów w naszym województwie, którzy nie słyszeliby o Kajance i jej mieszkańcach. Przecież to oni wezwali wszystkie wsie do współzawodnictwa o dobry siew i wysokie plony. To oni zainicjowali w tym roku współzawodnictwo pierwszomajowe na naszej wsi.

Na wezwanie Kajanki odpowiedziało już ponad 1000 wsi.

Szczególnie dobrze rozwija się współzawodnictwo pierwszomajowe w powiecie ełckim. Tamtejsi działacze Związku Samopomocy Chłopskiej, służba rolna, gromadzkie rady narodowe i komisje współzawodnictwa spieszą pracującym chłopom z wydatną pomocą. Pomagają im w podjęciu realnych zobowiązań opartych na planach pracy kół ZSCh, a zarazem czuwają nad tym, aby zobowiązania były wykonywane. Nic też dziwnego, że w krótkim okresie 76 wsi powiatu ełckiego podjęło wiele cennych zobowiązań. Na przykład chłopi z Wierzbowa postanowili zwiększyć pogłowie trzody o 100 sztuk, cieląt o 30 sztuk, a owiec o 150 sztuk. Zakontraktowali też 20 tuczników, które sprzedadzą państwu w tym roku.

Dobrze rozwija się również współzawodnictwo na wsi łomżyńskiej. Warto tu podkreślić słuszne i realne zobowiązanie — wynikające z potrzeb wsi, — które podjęli chłopi z Rząśnik. Posiadają oni zaniedbane łąki i w związku z tym zbierają niskie plony siana. Wpływa to oczywiście ujemnie na rozwój hodowli. Postanowili więc te łąki zagospodarować. Natychmiast po przeprowadzeniu siewów przystąpią do wykopania rowów odwadniających. Osuszone łąki o obszarze 15 hektarów zaorzą i obsieją trawami. Zespół uprawy łąk liczy 40 gospodarzy. Inicjatorem założenia zespołu jest Jan Paszczyk, prezes koła ZSCh.

W niektórych wsiach chłopi przystąpili już do wykonywania pierwszomajowych zobowiązań. Na przykład grupa wzajemnej pomocy ze wsi Modzele w pow. grajewskim, zasiała 15 hektarów owsa, a chłopi ze wsi Ostrykół przez 5 dni pracowali przy naprawie 2-kilometrowego odcinka drogi.

O częściowym zrealizowaniu podjętych zobowiązań meldują również chłopi z Kajanki. Tak jak postanowili, owies i pszenicę zasiali wyłącznie przy użyciu siewników. Pozostałe zboża również zasieją rzędowo. Wpłacili oni także w 100 proc. I i II ratę podatku gruntowego.

Właśnie dzięki systematycznej pomocy i opiece ze strony aktywu powiatowego i gromadzkiego w powiatach ełckim, siemiatyckim i łomżyńskim rozwija się coraz lepiej współzawodnictwo pierwszomajowe.

Są jednak powiaty, w których niedostateczna jest pomoc ze strony rad narodowych, instytucji, gospodarczych, a także instancji partyjnych i współzawodnictwo pierwszomajowe nie nabrało jeszcze właściwego rozmachu. Szczególnie słabo rozwija się ruch współzawodnictwa w powiatach sokólskim, łapskim, bielskim i wysoko-mazowieckim. Niektórzy aktywiści rad narodowych, a także i aktywiści partyjni nie doceniają współzawodnictwa na wsi. Nie dostrzegają oni bowiem ścisłego związku między ich pracą na wsi, a bieżącymi zadaniami w kierowaniu ruchem współzawodnictwa, które jest niczym innym, jak wyrazem woli i dążeń chłopstwa pracującego do wzrostu produkcji rolnej.

Niedostateczne jest również zainteresowanie przebiegiem współzawodnictwa na wsi ze strony członków Wojewódzkiej Komisji Współzawodnictwa.

Ruch współzawodnictwa na wsi wymaga stałej, troskliwej opieki zarówno ze strony komisji współzawodnictwa, działaczy ZSCh, jak i rad narodowych i aktywu partyjnego.

W chwili obecnej trwają siewy wiosenne. Setki wsi zobowiązało się przeprowadzić siew rzędowo, ziarnem kwalifikowanym, oczyszczonym i zaprawionym. Szereg wsi postanowiło zespołowo zagospodarować istniejące odłogi, trójpolówkę, uprawić łąki i pastwiska. Chodzi o to, aby chłopi tych wsi spotkali się z życzliwą doradą, pomocą i opieką ze strony aktywu terenowego, który powinien dostrzegać w podjętych zobowiązaniach głęboką treść gospodarczą i polityczną.

Wszyscy ludzie pracy w naszym województwie z wielkim zainteresowaniem śledzą przebieg tegorocznych siewów wiosennych. Wszyscy bowiem zdajemy sobie sprawę, jak olbrzymie znaczenie dla wykonania tegorocznych zadań w dziedzinie podniesienia produkcji roślinnej i hodowli ma sprawne i na jak najwyższym poziomie agrotechnicznym przeprowadzenie siewów. Niechże więc nie zabraknie ani jednego działacza ZSCh, pracownika rady narodowej, agronoma, działacza ZSL i członka partii, który by ze wszystkich sił nie pomagał chłopom i sam nie brał udziału w sprawnym przeprowadzeniu siewów.

MARIAN KLEPACKI
st. instruktor ZW ZSCh

Z Funduszu BSOK

Nowy dom kultury w Mońkach

Wieś Mońki przed wojną należała do takich miejscowości, gdzie z urządzeń kulturalnych znajdowała się tylko szkoła podstawowa.

Dzisiaj Mońki są miastem powiatowym. Znajduje się tu szereg instytucji gospodarczych i handlowych. Z roku na rok przybywa w mieście nowych budynków, pobudowano już gmach mieszkalny ZOR, budynki gospodarcze i magazyny PZGS. W bieżącym roku przewiduje się budowę dużego gmachu o kubaturze 8 tys. m. sześć. przeznaczonego na siedzibę Prezydium Powiatowej Rady Narodowej, budowę domu handlowego oraz dwóch dużych budynków ZOR-owskich.

Nie zapomniano również o nowych urządzeniach kulturalnych. Wojewódzki Komitet Funduszu Budowy Szkół i Ośrodków Kulturalnych przydzielił z pieniędzy złożonych przez społeczeństwo odpowiednie kredyty na budowę nowego domu kultury w Mońkach.

Dom kultury, którego budowę prowadzi BPP z Białegostoku zostanie oddany do użytku w dniu 1 maja.

ADAM KOCZELA
Białystok

Na cześć 1 Maja załoga fabryki kafli nr 1 w Siemiatyczach podjęła długofalowe zobowiązania

Załoga Fabryki Kafli w Siemiatyczach wykonała plan I kwartału 1955 roku w 1[illegible] procentach. Obecnie z okazji zbliżającego się święta klasy robotniczej załoga ta podjęła szereg cennych, długofalowych zobowiązań. Robotnicy kaflarni zobowiązali się plan roczny wykonać do dnia 15 listopada i zmniejszyć braki o 1 procent.

STANISŁAW KŁOSOWSKI
korespondent

Pomogli spółdzielcom w zwózce budulca

Spółdzielcy ze wsi Zaleszany, w powiecie hajnowskim, zakupili niedawno materiał na budowę chlewni. W zwózce materiału przyszli spółdzielcom z pomocą chłopi indywidualni z sąsiedniej wsi Suchowolce. Pomogli oni sąsiadom spółdzielcom przywieźć budulec do Zaleszan.

Spółdzielcy wdzięczni są Leonowi Rucie, Aleksandrowi Szklarczukowi, Janowi Niedzirowiczowi, a także innym chłopom za okazaną pomoc.

P. OMELIANOWICZ
Zaleszany

Upowszechniamy wiedzę rolniczą

Mieszanki motylkowe — cenna pasza dla bydła

Lepsze gleby nawiezione obornikiem przeznaczamy z reguły pod rośliny okopowe. Natomiast gleby słabsze — w kilka lat po oborniku — powinniśmy przeznaczyć pod rośliny motylkowe, które po zasileniu nawozami dadzą dużo zielonej paszy, a po sprzęcie pozostawią dobre stanowisko pod zboża ozime.

Wielu rolników stosuje mieszanki owsa z wyką, peluszką lub seradelą. Doświadczenia i praktyka wykazują, że taki skład mieszanek jest jednak ubogi w białko i daje stosunkowo mało masy zielonej. Owies nie jest bowiem dobrym składnikiem mieszanki, a na glebach lekkich nie udaje się w mieszance.

Najlepsze mieszanki otrzymujemy wysiewając peluszkę z łubinem pastewnym, lub peluszkę ze słonecznikiem. Można również dobierać mieszanki peluszki z wyką, bobikiem lub seradelą.

Najbardziej wartościowe mieszanki w warunkach naszego województwa — to peluszka z łubinem pastewnym (żółtym). Łubin pastewny uprawia już wiele gospodarstw, szczególnie spółdzielnie produkcyjne. Łubin żółty dodany do mieszanki stanowi doskonałą podporę dla peluszki i dlatego taka mieszanka nie wylega.

Przystępując do siewu, glebę zasilamy superfosfatem w ilości 150—200 kg i około 100—150 kg soli potasowej na hektar. Na stanowisku bardzo słabym powinno się dać dodatkowo 50 kg saletrzaku.

Na przygotowaną glebę wysiewamy 170—200 kg nasion mieszanki peluszki z łubinem. Peluszkę można zastąpić seradelą.

Zamiast łubinu można użyć słonecznika, który w tym roku jest w sprzedaży w GS. Najlepszy skład takiej mieszanki, to 100—120 kg peluszki na 10—12 kg słonecznika. Na glebach mocniejszych możemy jeszcze użyć do mieszanki, nasion wyki w stosunku 70—80 kg peluszki na 40—50 kg wyki, oraz 12—15 kg słonecznika.

Widzimy z tego, że skład mieszanek może być rozmaity. Zależy on od posiadanych nasion względnie od możliwości nabycia ich w GS.

Mieszanki wysiewamy wcześnie, tj. po wysiewie owsa, pszenicy, grochu. Mieszanki takie dają ponad 250 q zielonej paszy z hektara i zawierają ponad 15 proc. białka. Mogą być one skarmiane częściowo na zielono, lub mogą być przeznaczone na siano.

W celu uzyskania tzw. zielonej taśmy należy wysiewać mieszanki w kilku terminach, w odstępach co dwa tygodnie. W ten sposób będziemy mieli zieloną paszę dla inwentarza na całe lato.

Mgr inż. K. NIEWIŃSKI

Po obniżce cen

W PDT, SDT i innych sklepach panował wczoraj ożywiony ruch

Wieczorem i w nocy z soboty na niedzielę w sklepach uwijali się sprzedawcy i członkowie komisji sporządzając remanenty towarów podlegających obniżce cen. Akcja przeceniania przebiegła dość sprawnie i w dniu wczorajszym rano prawie wszystkie sklepy rozpoczęły normalną pracę.

Jak nas informuje Wydział Handlu Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej białostoccy sprzedawcy i członkowie komisji biorących udział w przecenie spisali się bardzo dobrze. Miasto nasze pod względem szybkości dokonania remanentów zajęło trzecie miejsce w kraju.

Już z rana zaczęli odwiedzać sklepy ludzie chcąc przekonać się naocznie, ile i jakie towary staniały. W związku z tym przez cały wczorajszy dzień w sklepach naszego miasta panował ożywiony ruch. Białostoczanie z ciekawością oglądali kartki z cenami na towarach porównując stare ceny z nowymi.

* * *

W białostockim Powszechnym Domu Towarowym najwięcej kłopotu sprawiło przecenienie tkanin jedwabnych. Prawie wszystkie rodzaje jedwabi potaniały przecież znacznie. W związku z obniżką cen trzeba było dokładnie wymierzyć sztuki materiału i przecenić. Jednak mimo wielu trudności wczoraj przed południem stoisko z jedwabiami w PDT było już czynne normalnie. Oblegały je dosłownie kobiety. Jest zresztą w czym wybierać. PDT to najlepiej zaopatrzona w różne gatunki tkanin jedwabnych placówka handlowa w naszym mieście. Ceny ich znacznie zostały obniżone. Metr jedwabiu w złote „ciapki", który kosztował 51 zł, kosztuje obecnie 40 zł. A więc 11 zł różnicy na metrze.

* * *

Popularne damskie buty „ewki" na mikroporowatej gumie przed zniżką cen kosztowały 290 zł. Obecnie kosztują one 276 zł.

— Na kupnie tych butów — mówi Janina Hajduczenia — zaoszczędzam 14 złotych. Z pozoru jest to niewiele, a jednak w moim skromnym budżecie i to coś znaczy, tym bardziej, że podobne złotówki obniżce cen mogę zaoszczędzić na wielu innych artykułach.

Podobnie jak Janina Hajduczenia wczoraj kupowały sobie w SDT na wiosenny sezon po zniżonej cenie praktyczne „ewki" uczennica jednej z białostockich szkół Lusia Bielicka i jej koleżanka Ela Gałuszko.

* * *

Ob. Z. po wypłacie ma zamiar kupić sobie jasną marynarkę na lato. Przymierzał ją właśnie wczoraj w SDT. Przed obniżką kosztowała 385 złotych, teraz cena jej wynosi 345 zł. Za różnicę 40 zł można będzie wybrać sobie na dodatek stylowy krawat.

Mężczyźni ucieszyli się bardzo z obniżki ceny praktycznych męskich skarpet steelonowych. Zamiast 19 zł kosztują one obecnie 14,80. Damskie pończochy steelonowe, które kosztowały poprzednio 67 zł, kosztują obecnie 50 zł. Stoiska z pończochami w Spółdzielczym Domu Towarowym i w PDT zanotowały wczoraj w związku z obniżką cen zwiększone obroty.

* * *

W jednym ze sklepów ze sprzętem sportowym dwaj chłopcy porównywali starą i nową cenę rękawic bokserskich. Dawniej kosztowały one 420 zł, teraz kosztować będą 378. Jak widać, młodym zwolennikom sportu obniżka cen idzie bardzo na rękę. Ceny artykułów sportowych zostały poważnie obniżone. Dzięki temu trzeba będzie wydatkować mniej oszczędności na zakup chociażby tych rękawic bokserskich. (fl)

Program radiowy

Na dzień 26 kwietnia 1955 r.

Program I na fali 1322 m

Wiadomości: 6.00, 7.00, 12.04, 16.00, 20.00, 23.00.

5.10 Poranne rozmaitości rolnicze; 5.30 Muzyka rozrywkowa; 5.48 Gimnastyka, 6.15 Z piosenką do pracy; 6.33 Kalendarz radiowy; 7.50 „Błękitna sztafeta"; 8.05 Koncert; 8.45 Pieśni Schuberta; 10.00 Z cyklu „Zespoły świetlicowe przed mikrofonem"; 11.00 Audycja szkolna dla klas I i II; 11.30 Muzyka i aktualności; 12.10 Przegląd prasy stołecznej; 12.30 Polskie melodie taneczne; 12.45 Audycja dla wsi; 13.00 Przerwa; 16.05 „Maurice Thorez" — audycja w 55 rocznicę urodzin; 16.20 Koncert rozrywkowy; 17.00 Z życia Związku Radzieckiego; 17.30 Z melodią i piosenką przez świat; 18.50 Odpowiadamy słuchaczom w sprawach międzynarodowych; 20.25 Audycja dla wsi; 22.10 Pieśni Szymanowskiego; 22.25 Muzyka taneczna.

Program II na fali 367 m

Wiadomości: 6.00, 7.00, 7.40, 14.00, 18.15, 21.30, 23.50.

Od godziny 5.37 do 7.45 transmisja z programu I; 7.45 Przerwa; 13.10 Recital wiolonczelowy; 13.30 Audycja szkolna dla klasy VI; 14.10 Audycja szkolna dla klasy III i IV; 14.30 Muzyka operowa; 15.40 Radzieckie pieśni o lasach i sadach; 16.00 Koncert popołudniowy; 17.00 Audycja dla dzieci z cyklu: „Wędrujemy z malarzem"; 19.00 Muzyka i aktualności; 19.45 Kompozytor tygodnia — Noskowski; 21.20 Piosenki radzieckie; 21.50 Muzyka taneczna; 22.20 „Niedźwiedź" — odc. opowiadania K. Brandysa; 23.00 Muzyka na dobranoc.

Dziś po raz ostatni zamieszczamy kupon konkursu telefonistek

Nasz konkurs na najbardziej uprzejmą telefonistkę, trwający od początku kwietnia, dobiega końca. Dziś po raz ostatni zamieszczamy kupon konkursowy. Przypominamy, że odpowiedzi przysłane po 1 maja nie będą brane pod uwagę.

W związku z ogromnym zainteresowaniem konkursem telefonistek podajemy dotychczasowe wyniki. Ogółem otrzymaliśmy już 2152 wypełnione kupony konkursowe z całego województwa. Najliczniej w konkursie udział biorą czytelnicy z Białegostoku. Nadesłali już oni 650 odpowiedzi. Trzeba tu tylko dodać, że odpowiedzi czytelników Białegostoku typują kilkanaście najbardziej uprzejmych telefonistek. Z Siemiatycz natomiast otrzymaliśmy już 362 kupony konkursowe — wszystkie na nazwisko Walentyny Ziniewicz.

A oto ilości otrzymanych kuponów z innych miast: **Suwałki** — ponad 190, **Bielsk** — 110, **Białowieża** — ponad 60, **Kolno** — 170, **Grajewo** — 90, **Łomża** — 140, **Gołdap** — 60, **Olecko** — 110, **Ełk** — 120, **Augustów** — 50, **Hajnówka** — 40.

Oprócz tego otrzymaliśmy po kilkanaście odpowiedzi z **Zambrowa, Starych Juch, Sokół, Wysokiego - Mazowieckiego, Krypna, Czeremchy, Sokółki, Bacików Średnich, Krupic, Moniek, Łap i Czyżewa.**

Otrzymaliśmy również kilkanaście kuponów konkursowych przekreślonych czerwonym ołówkiem — zgodnie z regulaminem konkursu komisja odejmować będzie po dwa punkty za każdy taki kupon danej telefonistce.

Przypominamy: **trzy nagrody w postaci bezpłatnych wczasów otrzymają te telefonistki, które w konkursie uzyskają najwięcej punktów** (każdy kupon — plus 1 punkt, kupon przekreślony — minus dwa punkty). Natomiast wśród czytelników, którzy trafnie wytypują najuprzejmiejsze telefonistki rozlosowane zostaną dwie cenne nagrody w postaci: **bezpłatnego zainstalowania z opłaconym rocznym abonamentem telefonu i głośnika radiowego. Również wśród uczestników konkursu rozlosujemy wiele cennych książek.**

Przypominamy — dziś ostatni kupon. Termin nadsyłania wypełnionych kuponów **— 30 kwiecień.** (b)

Sesja MRN odbędzie się w maju

Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Białymstoku komunikuje, że IV Zwyczajna Sesja Miejskiej Rady Narodowej, której termin wyznaczony był na dzień 26 bm. została odwołana.

— Nowy termin sesji, która odbędzie się w pierwszej połowie maja br., podany zostanie później.

Kupon konkursowy

Uważam za najuprzejmiejszą

z Centrali UPT ....
(podać miejscowość)

telefonistkę ....
(nr lub nazwisko)

....
(nazwisko i imię czytelnika)

....
(adres)

Jutro rozstrzygnięcie konkursu PDT

W poniedziałek upłynął termin nadsyłania odpowiedzi na nasz błyskawiczny konkurs organizowany z okazji „Tygodnia wiosny" trwającego w PDT. Ogółem otrzymaliśmy przeszło 200 odpowiedzi na ten konkurs.

Dziś o godzinie 11 zbiera się komisja konkursowa, która rozlosuje nagrody. W jutrzejszej „Gazecie" podamy wyniki konkursu. (b)

Kronika Białostocka

TEATRY

Teatr im. Al. Węgierki w Białymstoku: „Pociąg można zatrzymać" — godz. 19.

Scena kameralna Teatru w sali Klubu TPP-R — nieczynna.

KINA

„Pokój" — „Wesołe gwiazdy" godz. 16, 18 i 20.

„Ton" — „Kordzik" — godz. 15.30, 17.30 i 19.30.

KLUBY

Poradnia świetlicowa TPP-R czynna od godz. 11 do 18 oprócz niedziel i świąt.

Klub MPiK ul. 1 Maja czynny w godz. 14—22.

Księgarnia Klubu czynna w dni powszednie od 10 do 18, a w święta od 12 do 18.

Związkowy Dom Kultury ul. Kilińskiego 8 — odczyt pt. „Co to jest śmierć" wygłosi o godz. 18 prelegent TWP dr W. Krajewski.

BIBLIOTEKI

Biblioteka i czytelnia miejska (ul. Orzeszkowej), czynne od godz. 8 do 18.

Biblioteka Naukowa AM — czynna od godz. 9 do 15. Wypożyczalnia czynna od godz. 11 do 14.

WAŻNIEJSZE TELEFONY

Woj. Stacja Pogotowia Ratunkowego przy ulicy Krasińskiego (róg Piwnej) tel. biura wezwań 09, informacji 555.

Miejska Zawodowa Straż Pożarna tel. 08 lub 803.

Dyżury aptek: Apteka Społeczna nr 6 ul. Malmeda Icchoka blok nr 18, tel. 37-42.

OGŁOSZENIA drobne

Kierowcy autodorożki 49, za bezpłatne przewiezienie oraz zwrócenie pozostawionej paczki serdecznie dziękuję. Jendrosz. g 160-1

Skradziono legitymację Zw. Zaw. Nauczycielstwa Polskiego nr 11481 na nazwisko Watman Anna, zam. Białystok, ul. Sobieskiego 30. g 161-1

Zamienię mieszkanie: pokój z kuchnią w Olsztynie na podobne w Białymstoku. Wiadomość: Sokółka, Nowotki 18, Wasilewska. g 159-1

OBWIESZCZENIA

Składnica Rejonowa Przemysłu Chemicznego w Białymstoku zawiadamia swych odbiorców, że w dniach 2 — 3 maja br. zostaje wstrzymana sprzedaż oraz wydawanie towarów z magazynu za wyjątkiem gazów technicznych z powodu okresowej inwentaryzacji. k 136-0

Składnica Rejonowa Przemysłu Chemicznego w Białymstoku zawiadamia swych odbiorców, że od 4 maja br. sprzedaż i wydawanie towarów odbywać się będzie od godz. 8-ej do 14-ej, w soboty od 8-ej do 12-ej. k 136-0

★ SPORT ★ SPORT ★ SPORT ★

Plakat VIII Międzynarodowego Kolarskiego Wyścigu Pokoju wydany w CSR.
Fot. — CAF

Biegi Narodowe w Białymstoku i w Bielsku

W Białymstoku w Biegach Narodowych startowało 1.400 uczniów i uczennic białostockich.

W biegu dziewcząt na dystansie 500 m najlepszy wynik uzyskała **Kozłowska** (Liceum Pedagogiczne) — 2:37,0, przed **Zawadzką** (Liceum Wychowawczyń Przedszkoli) i **Kalinowską** (Liceum Pedagogiczne). Chłopcy startowali w dwóch grupach. W grupie młodszej najlepiej spisali się uczniowie I Liceum — członkowie młodzieżowej szkółki lekkoatletycznej ZS Sparta: **Michałowski** (2:45), **Zaremba** (2:47), **Minkiewicz** (2:49), **Pańko, Nikiciuk, Sołomaszko.**

W grupie chłopców starszych najlepszy wynik uzyskał **Wasilewski** z Liceum Pedagogicznego 2:39,0.

*

W Bielsku Podlaskim w Biegach Narodowych wzięło udział 150 osób. **Tarasow** uzyskał najlepszy czas w biegu na 1000 metrów — 2:32,6. Z dziewcząt najlepiej spisała się **Giżecka**, która na 500 m uzyskała rezultat 2:08,0. (b)

Zobowiązania sportowców na cześć 1 Maja

Członkowie koła sportowego Zryw przy Zasadniczej Szkole Mechanizacji Rolnictwa w Michałowie, dla uczczenia 1 Maja podjęli zobowiązania: zbudować tor przeszkód i boisko do piłki nożnej.

*

Sportowcy LZS z Kolnicy, powiat augustowski, zobowiązali się uporządkować boisko sportowe, uprzątnąć teren wokół świetlicy oraz zalesić pół hektara ziemi, przeznaczając na te prace 250 roboczogodzin.

*

Członkowie Ludowego Zespołu Sportowego w PGR Kowale, powiat olecki, zobowiązali się doprowadzić do porządku boisko piłkarskie oraz zbudować boiska do koszykówki i siatkówki.

Boks

Start Łomża — Zryw B-stok 10 : 8

Rozegrany w niedzielę w Łomży mecz o mistrzostwo bokserskiej klasy B, pomiędzy Startem Łomża i Zrywem Białystok, zakończył się zwycięstwem gospodarzy 10:8. W obu drużynach zabrakło zawodników wagi ciężkiej. (jl)

W Bielsku

Otwarcie sezonu letniego

W Bielsku odbyło się w niedzielę uroczyste otwarcie sezonu boiskowego. Poprzedziła je defilada sportowców. Następnie zawodnicy wzięli udział w Biegach Narodowych, zawodach strzeleckich oraz rozegrano dwa mecze piłkarskie.

W zawodach strzeleckich organizowanych przez LPŻ najlepsze wyniki uzyskali: **Grzegorz Piast, Paweł Osieniuk, Mieczysław Gawryczenko, Eugeniusz Kruk.**

W towarzyskich meczach piłkarskich Budowlani wygrali z Włóknarzem 7:1, a w przedmeczu juniorów Budowlani Bielsk pokonali LZS Uhowo 6:1. (pz)

Wyścig kolarski Łomża — Zambrów — Łomża

W niedzielę odbył się na 52-kilometrowej trasie Łomża — Zambrów — Łomża wyścig kolarski, zorganizowany przez Zrzeszenie Sportowe Start.

Pierwsze miejsce zajął **Olejniczak** Start Łomża przed swoimi kolegami klubowymi **Kukowskim, Pieńkoszem, Rogowskim** oraz **Odolewskim** Start Grajewo.

T. WASILEWSKI
Łomża

Syrena Hajnówka — LZS Szczuczyn 1:0

Rozegrany przedwczoraj w Hajnówce mecz piłkarski o mistrzostwo klasy A pomiędzy Syreną (Kolejarz) Hajnówka i LZS Szczuczyn zakończył się zwycięstwem gospodarzy 1:0, do przerwy 0:0.

W przedmeczu rezerw Syrena pokonała LZS 5:1, do przerwy 0:1.

„Gazeta Białostocka" — organ Komitetu Wojewódzkiego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Redaguje Kolegium. Wydawca: RSW „Prasa". Redakcja i administracja: Białystok, ul. Kilińskiego 15. Telefony: redaktor naczelny 34-14, z-ca red. 36-16, sekretarz redakcji 29-22, redakcja nocna 25-36, centrala 37-47, 748, 749, dział partyjny 34-20, dział informacji i sportowy 36-33. Oddziały Redakcji: Ełk, ul. Armii Czerwonej 17, II piętro tel. 656, Bielsk Podlaski, ul. Kopernika 2, pokój nr 10 tel. 206. Zamówienia i wpłaty na prenumeratę przyjmują wszystkie urzędy pocztowe i listonosze. Prenumerata zakładowa (powyżej 5 egz.) 3.50 zł. — Prenumerata pocztowa 5.00 zł. Konto PKO Nr XII 1312/110. Informacji w sprawie prenumeraty opłaconej w kraju ze zleceniem wysyłki za granicę udziela oraz zamówienia przyjmuje Oddział Wydawnictw Zagranicznych PPK „Ruch", Sekcja Eksportu — Warszawa, Aleje Jerozolimskie 119, tel. 805-05. Biuro Reklam i Ogłoszeń RSW „Prasa", Białystok, ul. Kilińskiego 15. Konto NBP w Białymstoku nr 102-6-22. Białostockie Zakłady Graficzne. T-6-82

PIOSENKA SERCA NAM UZBRAJA

Zamieszczamy dziś kilka piosenek rewolucyjnych, 1-majowych, poświęconych sprawie pokoju i sprawie wyzwolenia klasy robotniczej. Przygotowując w świetlicach 1-majowe akademie i występy warto je włączyć do repertuaru zespołów chóralnych.

Pokój! Mir! Frieden! Paix!

Słowa: M. Łebkowski Muz. E. Olearczyk
Tempo marsza

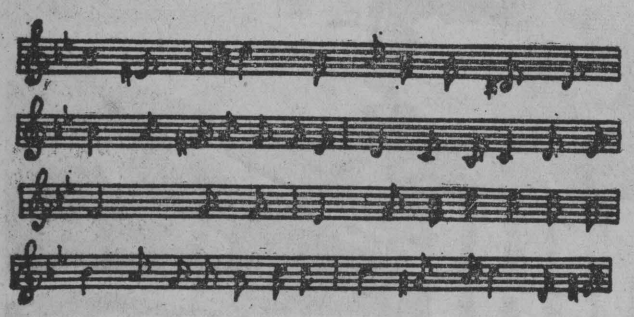

Od równika po biegun
niepodległa pieśń leci
przez granice, przez morza i ląd.
Dzisiaj śpiewu naszego
żadna przemoc nie zgniecie,
bo niezłomny połączył nas front.

Refren: Żadna siła nie rozłączy naszych dłoni.
Niech jak hejnał pieśń nasza mknie.
Miliardowy płonie gniew.
Miliardowy huczy śpiew.
Pokój! Mir!
Beke! Paz!
Frieden! Paix!

Próżno łotry się zbroją,
Próżno wzniecić chcą pożar,
by powstrzymać zwycięski nasz wiek.
Dziś w obronie pokoju
razem z Janem, Sierioża
stoi Peter, Fernando i Dżek.

Refren: Żadna siła...

Chociaż walka jest ciężka,
choć chmury się kłębią,
pracą pokój wznosimy jak dom.
Niech w nim z ludźmi zamieszka
słońca blask i gołębie,
i niech życie dorówna w nim snom.

Refren: Żadna siła...

Pieśń dokerów francuskich

Muz.: Sulivan

We wszystkich portach ta pieśń już rozbrzmiewa,
powtarza ją wspólnie rytm wielu serc
i na bulwarach paryskich ją śpiewa
francuski lud
złączony jedną myślą:
obronić pokój dla wszystkich na świecie,
zobaczyć znów radosny, wolny kraj...
Jak sygnał nasz Picassa gołąb leci,
a razem z nim słowa te płyną w dal.

REFREN: C'est la chanson des dockers,
jak serca głos dokerów pieśń nad Francją grzmi,
uchwyćmy w dłoń walki ster,
bo każdy z nas dziś walczy przeciw wojnie.
Gdy słyszysz zew pieśni tej,
do walki stań, daleki nasz kolego,
by legła na morskim dnie
złowroga broń, co płynie ku brzegom.

W Marsylii, Breście, Tulonie, Dunkierce
nasz wielki ruch wzmaga się z każdym dniem,
bo taką drogę wskazało nam serce,
gdy matek głos
wciąż mocniej się rozlega.
Nie damy ginąć swym synom w Wietnamie.
Pokoju front obejmie cały świat,
przy dłoni dłoń i przy ramieniu ramię,
kto wojny wróg, pójdzie z nami jak brat,

REFREN: C'est la chanson...

Na dzień 1 Maja

(Na melodię „Warszawianki")

Dziś twoje święto, ludu roboczy,
Dziś spracowane niech spoczną dłonie,
Niech w lepszą przyszłość wybiegną oczy
I żywym ogniem niech krew zapłonie.

Dzisiaj na obu świata półkulach
Motory maszyn niech sobie drzemią,
Niech pusto będzie w fabrycznych ulach
I tam w kopalniach — pod matką ziemią.

Wiosna, jak piękne dziecię, się śmieje
Falami blasków i zieloności
I w każdym sercu budzi nadzieję
Już niedalekiej lepszej przyszłości.

Tak, niedalekiej! — Wystąp więc, ludu!
Niech solidarność moc twą podwaja!
Wyjdź, jakby jeden, ze świątyń trudu
I wypełń sobą Pierwszy Dzień Maja!

Niech ludzkość widzi na własne oczy,
Niech świat od dzisiaj nie zapomina,
Że spracowany ten stan roboczy —
To jedna wielka, zgodna rodzina,

Która znękana swym losem czarnym
Budzi się, zbiera siły powoli,
Nie chcąc być zawsze kozłem ofiarnym,
Żyć w ciężkich pętach gorzkiej niedoli.

Jedna rodzina — choć z ludów wielu —
Co idzie w przyszłość pewna zwycięstwa,
Świadoma swoich sił, środków, celu —
Z mieczem przekonań i ogniem męstwa.

Niech dzień dzisiejszy będzie święcony
Niechaj on lepszą przyszłość zagaja!
Żyjcie, robocze ludu miliony,
W dni uroczystym Pierwszego Maja!

W obronie świata

Słowa: I. Frenkiel Muz.: W. Bielyj
Tłum.: R. Stiller
Tempo marsza

Znowu bogacze podpalić chcą świat,
chcieliby wziąć go pod lufę i bat,
lecz nic z tych planów podstępnych i złych,
armia pokoju zmiażdży ich.

Refren: W obronie świata powstańcie ludzie.
Zawrzyjcie sojusz ziem i mórz.
I przekrzykując armaty, rzućcie
wezwanie: wojny nie będzie już!

Wojno, wstrzymamy twój marsz ciałem swym,
bo nie dla wojny się chowa nasz syn,
nie dla okopów jest zieleń tych pól,
chcemy pokoju, nie chcemy kul.

Refren: W obronie świata...

Bomb atomowych nie starczy na lud,
kłamstwem czy złotem nas brać — próżny trud.
My, patrioci, gdy przyjdą złe dni,
wolność kupimy za cenę krwi.

Refren: W obronie świata...

Armii pokoju nie zmoże już nikt,
naród radziecki prowadzi jej szyk.
Obywatelu, nadchodzi twój czas,
walka najświętsza woła nas.

Refren: W obronie świata...

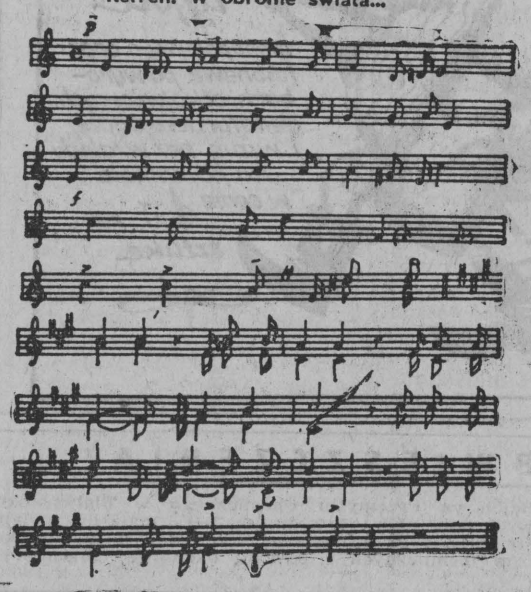

Piosenka pierwszomajowa

Słowa: K. Gruszczyński Muz.: Z. Turski

Wzdłuż ziemi swobodnej,
od morza do Tatr,
po niebie pogodnym
przechadza się wiatr
i zorze rozwija, jak hasło w pochodzie,
i śpiewem się staje, gdy schwyta go
młodzież.

Refren:
Piosenka serca nam uzbraja
i naprzód prowadzi nas,
piosenka o Pierwszym Maja,
o święcie ludowych mas. bis

Idziemy szczęśliwi,
my — z łanów i hut,
marzenie ożywić.
Wesoły nasz trud
i w dłoniach jak płomień robota się pali,
bo naszym zadaniem — budować
socjalizm

Refren: Piosenka serca...

Na czele ludzkości
kraj słońca i Rad,
głos jego donośny
szybuje przez świat
i skrzydła nadziei przyprawia milionom,
a skrzydło jest każde chorągwią
czerwoną.

Refren: Piosenka serca...

I kroczy przez Chiny,
minąwszy sto rzek,
przez Grecji doliny —
zwycięski nasz wiek.
Do bitwy o wolność i pokój nas wiodą
czerwone sztandary i pieśni, i młodość.

Refren: Piosenka serca...

Pieśń o braterstwie

Słowa: M. Łebkowski Muz.: A. Gradstein

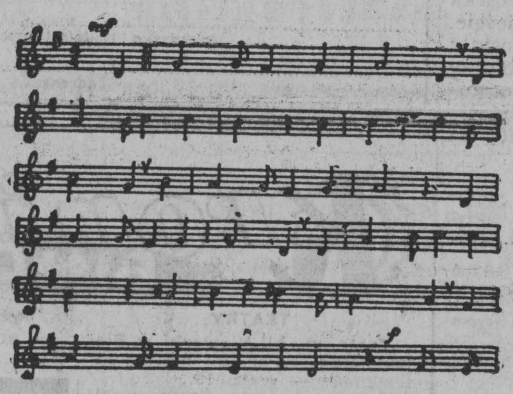

Gdy tobie szumiał monsun,
pustynny wicher wiał,
mnie kołysankę do snu
bałtycki śpiewał szkwał.
Cóż znaczy kolor twarzy?
Cóż znaczy inny strój?
Brat jesteś i towarzysz,
bo wspólny jest nasz bój.

Refren: To nie ważne, czyś czarny, czy biały.
Jedna klasa to jeden lud.
Wspólnie z nami krocz śmiało,
bo połączył nas wspólny trud.
Utrudzoną od młota i radła
rękę bratu niech poda brat.
Na braterstwa kowadłach
wykujemy słoneczny świat.

Dla ciebie ja w Chorzowie
stalowy robię pług,
byś ty ryżowe pole
uprawiać dla mnie mógł.
Bawełnę z Kazachstanu
ja w Łodzi będę tkał,
by tragarz w Zanzibarze
koszulę nową miał.

Refren: To nieważne...

Od ciebie w porcie Santos
otrzymam kawy wór,
a ja ci oddam za to
srebrnego żyta zbiór.
Gdy w Moskwie mróz jest tęgi,
to dobrze w piecu pal,
ja tobie dam swój węgiel,
ty dasz mi twoją stal.
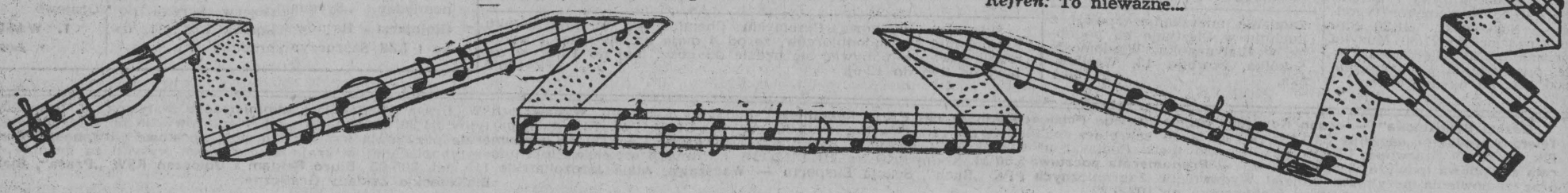
Refren: To nieważne...